

T.C.
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

**KAĞITHANE (İSTANBUL) İLÇESİ YEREL YÖNETİM UYGULAMALARI
VE KATILIMCI DEMOKRASİ AÇISINDAN TARTIŞILMASI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Fahri MUTLU

Siyaset Bilimi Ve Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı
Mahalli İdareler ve Yerinden Yönetim Bilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Celal Nazım İREM

Temmuz 2015

T.C.
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

KAĞITHANE (İSTANBUL) İLÇESİ YEREL YÖNETİM UYGULAMALARI
VE KATILIMCI DEMOKRASİ AÇISINDAN TARTIŞILMASI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Fahri MUTLU
Y1112.060238

Siyaset Bilimi Ve Uluslararası İlişkiler Anabilim Dalı
Mahalli İdareler ve Yerinden Yönetim Bilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Celal Nazım İREM

Temmuz 2015

T.C.
İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ

Yüksek Lisans Tez Onay Belgesi

Enstitümüz Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Ana Bilim Dalı Mahalli İdareler Ve Yerinden Yönetim Yüksek Lisans Programı Y1112.060238 numaralı öğrencisi **Fahri MUTLU**'nun “KAĞITHANE (İSTANBUL) İLÇESİ YEREL YÖNETİM UYGULAMALARI VE KATILIMCI DEMOKRASİ AÇISINDAN TARTIŞILMASI” adlı tez çalışması Enstitümüz Yönetim Kurulunun 09.03.2015 tarih ve 2015/06 sayılı kararıyla oluşturulan jüri tarafından *ay.birbir* ile Tezli Yüksek Lisans tezi olarak *tecebu* edilmiştir.

Öğretim Üyesi Adı Soyadı

İmzası

Tez Savunma Tarihi :06/07/2015

1)Tez Danışmanı: Prof. Dr. Celal Nazım İREM

2) Jüri Üyesi : Prof. Dr. Ercan EYUBOĞLU

3) Jüri Üyesi : Prof. Dr. Uğur TEKİN

5

Alp
.....
Ercan EYUBOĞLU
.....
Uğur TEKİN
.....

Not: Öğrencinin Tez savunmasında **Başarılı** olması halinde bu form **imzalanacaktır**. Aksi halde geçersizdir.

YEMİN METNİ

Yüksek Lisan Tezi olarak sunduğum “İstanbul (Kağıthane) İlçesi Yerel Yönetim Uygulamaları ve Katılımcı Demokrasi Açısından Tartışılması” adlı çalışmanın, tezin proje safhasından sonlanmasına kadarki bütün süreçlerde bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurulmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin Bibliyografya’da gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve onurumla beyan ederim. (06.07.2015)

Fahri MUTLU

ÖNSÖZ

Bu çalışma süresince ve sorunların çözümünde büyük yardımları bulunan danışman hocam Prof. Dr. Celal Nazım İREM'e, verdikleri bilgi ve gösterdikleri ilgiden dolayı Kağıthane Belediyesi Başkanı Fazlı KILIÇ'a, Kültür ve Sosyal İşler Müdürü Sedat BİKA'ya ve belediye çalışanlarına, her zaman desteğini arkamda hissettiğim sevgili eşim Gülden MUTLU'ya, eğitimime katkılarından ve manevi desteklerinden dolayı anne ve babama teşekkür ederim.

Temmuz 2015

Fahri MUTLU
Koordinatör

İÇİNDEKİLER

Sayfa

ÖNSÖZ.....	iii
İÇİNDEKİLER	iv
ÇİZELGE LİSTESİ.....	vii
ŞEKİL LİSTESİ.....	vii
TÜRKÇE ÖZET	viii
İNGİLİZCE ÖZET	ix
1. GİRİŞ	1
1.1. Araştırmanın Amacı	2
1.2. Araştırmanın Kapsamı.....	2
1.3. Araştırmanın Yöntemi	3
2.YEREL YÖNETİMLER (MAHALLİ İDARELER)	
2.1. Yerel Yönetimlerin Genel Yapısı	4
2.1.1 Yerel Yönetimlerle İlgili Kavramlar.....	5
2.2. Yerel Yönetimlerin Olumlu ve Olumsuz Yönleri	5
2.2.1. Yerel Yönetimlerin Olumlu Yönleri.....	5
2.2.2. Yerel Yönetimlerin Olumsuz Yönleri.....	6
2.3. Yerel Yönetimlerin Tarihsel Gelişimi	7
2.4. Türkiye’de Yerel Yönetimler	8
2.4.1. Cumhuriyet Öncesi Dönem	8
2.4.2. Cumhuriyet Sonrası Dönem.....	10
2.5. Türkiye’de Yerel Yönetim Çeşitleri	12
2.5.1. İl Özel İdaresi.....	12
2.5.2. Belediyeler	13
2.5.3. Büyükşehir Belediyesi	18
2.5.4. Köy Yönetimi	21

3. TÜRKİYE’DE YEREL YÖNETİMLERE KATILIM VE DEMOKRASİ

3.1. Demokrasî Kavramı	23
3.2. Demokrasî Modelleri	24
3.2.1. Katılımcı Demokrasî	24
3.2.2. Klasik Demokrasî	26
3.2.3. Korumacı Demokrasî	26
3.2.4. Çoğulcu Demokrasî	27
3.2.5. Siyasal Katılım ve Yerel Demokrasî	28
3.3. Yerel Yönetimler Demokrasî İlişkisi	29
3.4. Yönetime Katılım	30
3.5. Yerellik	32
3.6. Katılımcı Demokrasîye Katkı Sağlayan Yöntemler	33
3.6.1. Halk Toplantıları	33
3.6.2. Danışma Kurulları	33
3.6.3. Formlar	34
3.6.4. Gelecek Atölyeleri	34
3.6.5. Yuvarlak Masa Toplantıları	35
3.6.6. Sivil Toplum Kuruluşları	35
3.6.7. Dilekçe Telefon ve İnternet	36
3.6.8. Kamuoyu Yoklaması	37
3.7. Yerel Yönetimlere Katılım Türleri ve Yöntemleri	38
3.7.1. Halk Toplantısı	38
3.7.2. Meclis Toplantılarına Katılım	38
3.7.3. Kent Konseyleri	39
3.7.4. Yurttaş Kurulları	39

4. KAĞITHANE İLÇESİ KATILIMCI DEMOKRASİ UYGULAMALARI

4.1. İlçeye İlişkin Bilgiler	41
4.1.1. Kağıthane İlçesi’nin Coğrafi Konumu:	41
4.1.2. Kağıthane İlçesi’nin Tarihi	41
4.1.3. Kağıthane İlçesi’nin İdari Sınırları ve Gelişimi	43

4.1.4. Kağıthane İlçesi'nin Nüfusu	43
4.2. Katılımcı Demokrasi Uygulamaları	44
4.2.1. Kağıthane Kent Konseyi Çalışmaları	44
4.2.1.1. Gençlik Meclisi Çalışmaları.....	42
4.2.1.2. Kadın Meclisi Çalışmaları.....	47
4.2.1.3. Çocuk Meclisi Çalışmaları.....	49
4.3. İstişare Toplantıları	50
4.3.1. Eski ve Yeni Meclis Üyeleri Toplantısı.....	50
4.3.2. Muhtarlar Toplantısı	50
4.3.3. Okul Aile Birlikleri Başkanları ve Okul Müdürleri Toplantısı.....	51
4.3.4. Sivil Toplum Kuruluşları Toplantısı.....	51
4.3.5. Siyasi Parti İlçe Başkan ve Yönetimleri ile Toplantılar	51
4.3.6. Sanat ve Basın Camiası Buluşmaları	52
4.3.7. Halk Meclisleri	52
4.3.8. Doğrudan Demokrasi Çalışmaları	52
SONUÇ	53
KAYNAKLAR.....	56
EKLER.....	62
ÖZGEÇMİŞ.....	68

ÇİZELGE LİSTESİ

SAYFA

Çizelge 1.1. : İdari Teşkilat Birimlerimizin ve Mahalli İdarelerin Sayısı.....**17**

ŞEKİL LİSTESİ

SAYFA

Şekil 1.1 : Yerel Yönetim Birimleri.....	4
--	---

İSTANBUL (KAĞITHANE) İLÇESİ YEREL YÖNETİM UYGULAMALARI VE KATILIMCI DEMOKRASİ AÇISINDAN TARTIŞILMASI

ÖZET

Yerel yönetimler, merkezi yönetimin yetkilerinin yerel birimlere aktarılmasını sağlayıp, hizmeti daha süratli, etkin ve verimli sunulmasını sağlamaktadır. Yerel ihtiyaçlar daha kısa sürede ve halkın da yönetimde söz sahibi olabildiği eşit imkanlarda karşılanmaktadır. Yerel yönetimler halkın yönetime katılmasına önem vermekte ve birimlerini buna göre şekillendirmektedir.

Bu çalışmada yerel yönetimlerin tanımı yapılmış, ülkemizdeki yerel yönetimler tarihi anlatılmış, katılımcı demokrasi konusu işlenmiş, ülkemizde katılımcı demokrasi açısından yapılan kanuni düzenlemeler ve yerel yönetimlerin katılımcı demokrasi uygulama biçimlerinden bahsedilmiştir.

Çalışmada ayrıca örnek ilçe olarak İstanbul ili Kağıthane ilçesi belediye çalışmaları katılımcı demokrasi açısından incelenmiş ve belediye tarafından yapılan çalışmalar, örneklerle sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Yerel Yönetimler, Yerel Demokrasi, Yerel Katılım, Yönetişim, Kağıthane,

ISTANBUL (KAĞITHANE) DISTRICT LOCAL GOVERNANCE AND PARTICIPATORY DEMOCRACY OPEN DISCUSSION FROM

ABSTRACT

Local governments transfer authority of the central government to the local units and provide the submission of service more quickly, effectively and efficiently. Local needs are met more quickly and equal for people take part in the management. Local governments give importance to public participation in management and form their units according to this.

In this study; description of local governments, history of local governments in our country, participant democracy, legal arrangements and applications of participant democracy in our country are discussed.

This study also surveys operations of Kağıthane Municipality as a sample province in terms of participant democracy and operations of the municipality are presented with examples.

Key Words: Local Government, Local Democracy, Local Participation, Governance, Kağıthane

1. GİRİŞ

İnsanlar birlikte yaşamaktan doğan farklı ihtiyaçlarını gidermek için farklı organizasyonlar geliştirmiştir. Bunların en önemlilerinden bir tanesi de yerel yönetimlerdir. En basit anlamıyla yerel yönetimler halkın müşterek ihtiyaçlarını karşılamak için oluşturulmuş devlet tüzel kişiliğinden ayrı kamu tüzel kişiliği olan kuruluşlardır.

Türkiye’de kuşkusuz en önemli yerel yönetim biçimi belediyelerdir. Belediye; bireyin mahallede beraber yaşaması sonucu oluşan gereksinimlerin karşılanabilmesi için oluşturulan yerel yönetim birimidir. Bu yönetim birimi tarihsel süreçle birlikte işlevleri, halkın siyasi, idari, teknolojik, sosyo-kültürel, ekonomik değişimlerine bağlı olarak sürekli değişime uğramaktadır.

Yerel demokrasi ve yerel siyaset halkın yaşamlarını direkt etkilediğinden dolayı önemli kavramlardır. Kişiler yerel yönetimlerden direkt olarak hizmet almaktadırlar ve devamlı etkileşim içindedirler. Yerel yönetim kurumlarının sunduğu hizmetin kalitesi bireylerin yaşam standardını direkt etkiliyor, bu yüzden bireyler yerel yönetim kurumlarında doğrudan söz sahibi olmak istiyorlar.

Bu çalışmanın amacı; yerel yönetim kavramının tanımını yapmak ve önemini ortaya koyup, yerel demokrasinin en iyi işlediği yerler olan yerel yönetimlerin tanımını ve oluşum şekillerini inceleyip, yerel yönetimlerin işleyişine halkın nasıl katkı sağladığını ve katılım şekillerinin neler olduğunu araştırmaktır.

Çalışma üç ana bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde; yerel yönetim kavramı, özellikleri, anayasal ilkeleri ve tarihsel gelişimi anlatılmış, Türkiye’de yerel yönetimlerin tarihsel gelişiminden bahsedilmiş ve yerel yönetim şekillerine kavramsal olarak değinilmiştir.

İkinci bölümde; yönetime katılım kavramının, yerel demokrasinin tanımı yapılmış, yerel yönetimlerle demokrasi ilişkisi anlatılmış, yasal düzenlemeler (belediyeler ve il

özel idaresi kanunlarında yapılan değişiklikler) anlatılmış ve yerel yönetimlerde halkın yönetime katılma türleri belirtilmiş ve açıklanmıştır.

Üçüncü ve son bölümde ise örnek ilçe olarak seçilen Kağıthane ilçesinin katılımcı demokrasi açısından yapmış olduğu yerel yönetim uygulamaları incelenmiştir. İlçe hakkında bilgiler sunulmuş ve yapılan çalışmalar aktarılmıştır.

1.1. Araştırmanın Amacı

Araştırmada, yerel yönetim kavramının önemi ortaya koyulup, yerel yönetimlerin güçlendirilmesi ve yerel demokrasinin geliştirilmesi bakımından çok önemli olan katılımcı demokrasi uygulamalarının belediyelerde nasıl işlediğini örneklerle sunmak hedeflenmiştir.

1.2. Araştırmanın Kapsamı

Çalışmada İstanbul ili Kağıthane belediyesi örnek ilçe olarak seçilmiş ve incelenmiştir. Bu belediyenin seçilme sebebi üç dönemdir aynı belediye başkanı tarafından yönetilmesi ve katılımcı demokrasi uygulamalarının başarılı bir şekilde yürütülmesidir. Kağıthane Belediyesi Türkiye’de ilk defa 2005 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile birlikte Gençlik Meclisini kurmuştur. Belediye başkanının sürekli halkın içinde olması, çalışmalarını hemşeri dernekleri ve sivil toplum kuruluşları ile birlikte istişareli olarak yürütmesi, 500.000 kişilik bir aileyiz sloganıyla hareket etmesi, halk ile her gün mutad görüşmeler yapması, mahallelerde mutad olarak her yıl halk meclisleri düzenlemesi, istişare toplantıları yapması gibi katılımcılık konusunda etkili ve başarılı çalışmalar yapması dikkatimizi çekmiştir. Bu nedenle Kağıthane belediyesi incelenmiştir.

1.3. Araştırmanın Yöntemi

Bu çalışmada yerel yönetimlere katılım konusu incelenmektedir. Bu konuda ki veriler toplanırken gerek kütüphanelerde yapılan çalışmalardan, belediyenin çeşitli yayın organlarından ve internet kaynaklarından yararlanılmıştır.

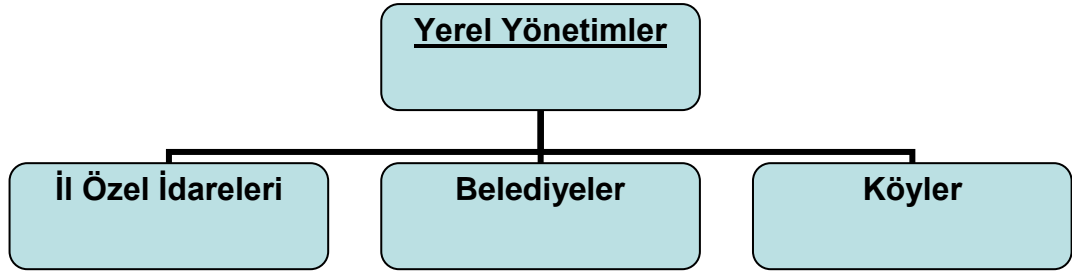
Araştırma gerçekleştirilirken Kağıthane Belediye Başkanı Fazlı KILIÇ, zel Kalem Müdürü Levent DİRİCE, Kültür ve Sosyal İşler Müdürü Sedat BİKA ile bizzat görüşerek çeşitli sorular sorularak, sözlü ve yazılı alınan bilgiler değerlendirilmiştir.

2. YEREL YÖNETİMLER (MAHALLİ İDARELER)

2.1. Yerel Yönetimlerin Genel Yapısı

“Yerel yönetimler, ülkenin farklı coğrafya bölümlerinde çeşitlilik gösteren ortak isteklerin giderilmesi, hizmetlerin arzı ve sorunların çözülebilmesi için yerel özerkliğe sahip, karar organları halkın oyuyla oluşan, halkın yerel karar oluşumuna katılımının ve denetiminin ön görüldüğü bir yerel örgütsel yapıyı içeren yönetim anlayışıdır. Bu yapının devlet tüzel kişiliği dışında kamu tüzel kişiliği de vardır.” (Gül, 2008)

Türkiye’de anayasada geçen üç çeşit yerel yönetim kuruluşları vardır. Bunlar; il özel idaresi, belediyeler ve köy yönetimidir.

Şekil 1.1; Yerel Yönetim Birimleri

“Yerel yönetim birimleri, Anayasa uyarınca, otonom yönetim şekilleridir; merkezi idarenin hiyerarşik denetiminde değil, vesayet denetimine tabi olarak işlevlerini yerine getirirler. Yerel yönetimler ile merkezi yönetim arasındaki vesayetinin içeriği ve sınırları kanun ile açıkça belirlenmek zorundadır. Yerel yönetimler ile merkezi yönetimin aralarındaki ilişkide planlama, politika geliştirme, rehberlik ve eşgüdüm ana eksenini oluşturur. Ülkenin çeşitli bölgelerinde yer alan çok sayıda yerel yönetim birimlerinin hukuka uygun, dengeli, eşit ve verimli kamu hizmeti sunmasını sağlamak, merkezi yönetimin başlıca görevlerinden biridir.” (Güler, 2001)

2.1.1. Yerel Yönetimlerle İlgili Kavramlar

Yetki Genişliği; merkezdeki bakanlıkların, kurum ve kuruluşların, merkezden uzakta bulunan kendisine bağlı bir örgüte, belli işlevleri yerine getirmelerine yetecek yetkiyi kendi adlarına kullanmak üzere devretmeleridir. Kullanma yetkisi valilere verilmiştir. Anayasanın 126. Maddesi gereği İllerin idaresi yetki genişliğine dayanır. Merkezden yönetimin sakıncalarını azaltmak, daha işlevsel, daha esnek ve daha süratli bir idare için ortaya konulmuş bir ilkedir.

Yetki Devri; Yetkinin her kademedeki bir alt kademe alta devrini ifade eder. Yönetimde etkinlik ve verimlilik amaçlanır. Kanuna dayanılarak yapılır, belirli bir süreyle sınırlı olmak üzere tanınan bir işlemdir.

Özerklik; Kurumların kendi sorumlulukları altında ve ülke çıkarları doğrultusunda, kamu hizmetlerini düzenleme haklarıdır. Özerklik; halkın genel çıkarlarına ve yasalara uygun olmalı ve özerkliğin boyutları anayasal ve yasal sınırlar içinde kalmalıdır.

Metropol; Bir ülke ya da bölgenin çevresindeki tüm kentsel ve kırsal topluluklara ekonomik yönden egemen olan ve genellikle ülkenin başka ülkelerle ilişkilerinin de salandığı büyük şehirlerdir.

Yönetişim; Kamu kesimin yanı sıra, özel sektör ve sivil toplum kuruluşları işbirliğinde, devlet yönetimine katılmak anlamında, yönetim etkinliklerinde bu aktörlerin etkin olarak yer aldığı yönetim modelidir.

2.2. Yerel Yönetimlerin Olumlu ve Olumsuz Yönleri

2.2.1. Yerel Yönetimlerin Olumlu Yönleri

- Temsili demokrasi yolu ile ülkenin her noktasında, halkın demokrasiyi yaşayarak öğrenmesine ve yönetimin tabana yayılmasına olanak sağlar.
- Demokratik katılımı ve temsili artırır.

- Hizmet sunumunda çeşitlilik ve tercih özgürlüğü artar.
- Kamu politikalarının oluşumunda vatandaşların söz sahibi olmalarını sağlar.
- Ulusal siyaset için bir okul görevi görürler. Nitekim birçok yerel yöneticilerin daha sonralarda ülke yönetiminde etkin rol aldıkları görülmüştür. (Recep Tayyip Erdoğan, Murat Karayalçın v.s.)
- Vatandaşların taleplerine daha uygun hizmet sunulmasını sağlar.
- Halkın yönetime daha kolay ulaşıyor olması, yönetime hesap sorması ve daha kolay bilgi edinmesi için de önemlidir.
- Aşırı merkeziyetçi, hantal ve bürokratik yapıların oluşmasını engeller. Devlet tekellerinin kaldırılmasına yardımcı olur.
- Kırtasiyecilik ve bürokrasinin azalmasını sağlar.
- Halkın kendi sorunlarını sahiplenerek çözüm üretmesini ve yerel iş birliği potansiyelinin güçlenmesini sağlar.

2.2.2. Yerel Yönetimlerin Olumsuz Yönleri

- Yerel yönetimler sıra dışı grupların, farklı etnik, dinsel ya da ırksal grupların üzerinde baskı oluşmasına yol açabilir.
- Yerel ve bölgesel yönetimlerin güçlenmesi ulusal birliğin tam sağlanamadığı, bölgeler arası eşitsizliğin fazla olduğu, etnik ve dinsel yönden karmaşık yapısı olan ülkelerde, birlik ve bütünlüğün sarsılmasına neden olabilir.

2.3. Yerel Yönetimlerin Tarihsel Gelişimi

“Yerel yönetimler yukarıda da belirttiğimiz gibi halkın müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere oluşan bu örgütlenmeler, halkların tarihsel gelişimlerine paralel olarak ortaya çıkmışlardır. Ufak toplumların yönetiminde meydana gelen bu birimler, Ortaçağda Avrupa’da merkezi otoritelerin zayıflaması sonucu, önce piskoposlar yönetiminde, daha sonraları da halktan veya derebeylerden mücadele sonucu alınan belgelerle, kendi kendini yönetebilen kurumlar haline dönüşmüşlerdir.” (Özer, 1999)

Eski Yunan ve Roma dönemlerinde düzenli bir biçimde yapılanmaya başlanılan, kurumsal yerelleşme hareketleri bu günkü uygulamaların ilham kaynağı olmuştur. Ortaçağ komünlerinin var oluş amacı; belirli toplumsal gereksinimleri karşılamak ve yerel nitelikli sorunları çözmek. Bu açıdan bakıldığında “komünlerin görevi, kentsel mekan üzerindeki yaşantının örgütlenmesi ve kentsel topluluğun yönetilmesidir.” (Ertan, 2002)

Sanayi devrimi ile birlikte köylerden şehirlere doğru hızlanan göç yeni bir şehircilik akımının başlangıcı sayılabilir. Köyden kente göçün beraberinde getirmiş olduğu olumlu ve olumsuz sonuçlar son birkaç yüzyıldır hala etkisini göstermektedir.

“20. yüzyılda yerel yönetimlerin, başlıca üç özelliği dikkat çekmektedir.” (Keleş, 2000)

- Hizmetin çeşitliliği olarak adlandırılabilir. Yerel yönetimlerin görev alanları, toplumsal, ekonomik ve teknolojik nedenlerle genişlemiştir. Özellikle 1930’lardan sonra, özelsel yönetimler, Keynes’ci eğilimlere uyarak, ekonominin genel gidişini, bayındırlık çalışmalarıyla etkileyebilmek için, yerel yönetimlerin yatırımlarını özendirme yolunu seçmişlerdir.
- 20. yüzyıldaki nüfus devinimleri sonucunda, kentli nüfus artmış ve yerel yönetim birimleri hızla kentleşmiştir. Kırsal nüfus oranı üçüncü dünya ülkeleri dışında, hemen hemen her yerde artık, kentsel nüfus oranının altında kalmıştır. Bunun yerel yönetimler açısından siyasal, yönetsel ve toplumsal sonuçlar doğurduğu görülmektedir.

- Yönetimde etkinlik diyebileceğimiz diğer bir özellik ise; yerel yönetim birimlerinin etkinlik ve verimliliğini arttırmak için, değer sistemlerinin, inançlarının ve kuramların bir yana bırakılmasını, yerel sorunlara yararlı bir şekilde yaklaşarak çözüm yolları aranmasını gerekli kılmıştır. 20. yüzyılın ortalarına değin, giderek artan bir ilgi gören bu teknokratik yaklaşım, yerel yönetimlerin siyasal niteliğini arka plana itmektedir. Bu nedenle de geçerliliği tartışılmaktadır.

“Şu unutulmamalıdır ki; bugüne kadar hiçbir devletin tarihinde yüzde yüz merkeziyetçi bir yönetim sergilenmemiştir. Tek bir komünden oluşan Monaco Prensiği bile yetkilerini belediye ile paylaşmıştır.” (Nadaroğlu, 1986)

2.4. Türkiye’de Yerel Yönetimler

2.4.1. Cumhuriyet Öncesi Dönem

“Osmanlı Devleti döneminde, idari yapı, merkez ve taşra teşkilatından oluşmuştur. Genel anlamda kamu hizmetlerini ifa eden personel mülkiye, kalemiye, ilmiye, seyfiye şeklinde sınıflara ayrılmıştır. Mülki idare sistemi içinde memleket, vilayetlere, livalara (sancaklara) ve kazalara ayrılmıştır. Kadılar hem kazaları idare etmiş hem de yürütme ve adliye hizmetlerini yerine getirmişlerdir. Sancakların idaresini alaybeyleri, vilayetlerin idaresini ise beylerbeyi yürütmüşlerdir. İlk kuruluş ve gelişme dönemlerinde mülki idare hizmeti askeriye ile birlikte olmuştur. Sancakbeyleri, beylerbeyi mülki idareyi yürütürken aynı zamanda da birer kumandan olarak kendilerine bağlı askeri kuvvetlerle sefere de çıkmışlardır.” (Özdemir, 2006) Osmanlı devletinde merkeziyetçilik, devletin kuruluş politikasıyla gelenekselleşip, kökleşmiş bir sistemdir.

“ Tanzimat Fermanı ile kent yönetimleri sistemi oluşmaya başlamıştır. Türk toplum hayatına, belediyelerin ismen girmesi de yine bu tarihlerde olmaktadır. Yürürlüğe giren Tanzimat Fermanı ile birlikte, Osmanlı Devleti tam manasıyla yönünü batıya çevirdiğini ortaya koymuştur. Etkilendiği birçok alana kamu yönetimi de dahil olmuştur. Batıda yapılan çalışmalar örnek alınarak Osmanlı Devleti’nde de

uygulanmaya çalışılmıştır. İlk olarak Yerel yönetimler de zamanlarda görülmüştür. Yerel yönetim örnekleri daha çok gayri Yabancı Müslimlerin fazlaca yaşadığı bölgelerde görülmüştür. Bu şehirlerde görülmesinin nedenlerinden biriyse örneklerin yabancılar tarafından Osmanlı'ya getirilmesidir. Osmanlı bu tarz batılı çalışmaları olumlu bakıyordu. (Erten, 1999) Fakat Tanzimat'ın getirdiği meclis sistemi tüm halk kesimlerini temsil etmiyordu. Oluşan yeni meclisler ulema, büyük toprak ve mülk sahiplerinin elindeydi.” (Keleş, 2000)

Tanzimat'tan önce başlayan yenilenme hareketleri içinde modern yönetim anlayışları, Tanzimatla birlikte modern anlamda mahalli idarelerin düzenlenmesi, taşrada önemli ölçüde güç kazanan, hatta fiili olarak yönetim kuran ayan ve eşrafa karşı merkezi yönetimi güçlendirme amacı taşımaktadır.

“Tanzimat ile birlikte bağımsızlıklar özgürlükler de ilke olarak 1876 Anayasası'nda yer almıştır. Sosyal sınıflar, birbirinden kesin çizgilerle ayrılmaya başlamıştır. Zengin konaklarının, orta halli yoksul sınıfların oturduğu bölgelerden uzaklaştığı görülmektedir. Tanzimatçı bürokratların, yerel halkın temsilcilerinin yönetime katılmasını çağdaşlaşmanın gereği olarak görmesine rağmen bu dönemde gerçek anlamda bir halk katılımı söz konusu olmamaktadır.” (Çukurçayır, 2002)

Ülkemizde belediyelerin ilk teşkilatlanmaları, Tanzimat'tan sonra gerçekleşmiştir. Belediye yönetimi Fransa'dan örnek alınarak uygulanmıştır. Kırım savaşının başkentte meydana getirmiş olduğu büyük hareketlilik ve neticesinde oluşan problemlerin çözülmesi maksadıyla İstanbul Şehremaneti idaresi kurulmuştur. (Tavim-i Vekayinin 2 Zilhicce 1271 (16 Ağustos 1865) tarihli ve 529 sayılı nüshası)

İlk belediye teşkilatı olan Şehremaneti'nin başında Şehremini adında padişah tarafından atanan bir belediye başkanı bulunmaktaydı. Ayrıca on iki üyeden oluşan bir de şehir meclisi bulunmaktaydı. Ancak bir yıllık deneme sonucunda bu idarenin başarısızlığı merkezi hükümet tarafından da görülmesi üzerine belediye teşkilatının yeniden düzenlenmesi için, bu konulardaki öneri ve projeleri uygulamaya koyacak İntizam-ı Şehir komisyonu adı verilen bir çalışma gurubu kurulmuştur. (4 Ramazan 1272 “9 Mayıs 1856”)

Komisyon İstanbul şehrinin 14 belediyeye ayrılmasını önermiş ve bunun için de biz nizamname hazırlamıştır. Ancak bu dairelerden yalnız Beyoğlu'nda 6. Belediye Dairesinin kuruluşu gerçekleştirilebilmiştir. 6. İdarenin görevleri;

- Halkın zaruri ihtiyaç maddelerini kolaylıkla bulmasını sağlamak
- Narh işlemlerine bakmak,
- Yol, kaldırım yapmak ve onarmak
- Şehrin temizlik işlerine bakmak
- Çarşı, Pazar ve esnafları denetlemek
- Daha önce İhtisap Nezareti tarafından toplanmakta olan devlet, vergi ve resimlerini toplayıp hazineye teslim etmek.

İstanbul Şehremaneti batılı modeller örnek alınarak kurulmuş olmasına rağmen, yöneticisi padişah tarafından atanmasından dolayı merkeze oldukça bağımlı bir yapı olarak görülmektedir. Hemen hemen aldığı bütün kararlar merkezin vesayeti adında yürürlüğe girmektedir.

2.4.2. Cumhuriyet Sonrası Dönem

“Türkiye’de Cumhuriyet’in 1930 yılına kadar olan ilk dönemindeki belediye yapısı, Osmanlı sisteminin bir devamı niteliğine sahipti. 1923-1930 döneminde belediyelerin temel hukuki alt yapısını Osmanlı Dönemi’nde çıkarılmış kanunlar oluşturuyordu. İstanbul’da 1877 tarihli Dersaadet Belediye Kanunu ile 1912 tarihli Dersaadet Teşkilat-ı Belediyesi Hakkında Kanun-ı Muvakkat, taşrada 1877 tarihli Vilayet Belediye Kanunu hükümleri 1930 yılına kadar geçerliliğini korudu.” (Oktay, 2008)

“1923’ten sonra belediye konusunda ülkenin karşılaştığı temel problemlerden birincisi, savaş esnasında Batı Avrupa’da harap olan şehirlerin yeniden inşa edilmesiyle, Cumhuriyet’ten sonra yapılan değişim sonucu bu şehirlerde oluşan üretim ve hizmet sektörlerindeki açıkların kapatılmasıydı. İkinci olarak da başkent

olarak ilan edilen Ankara'nın yeni niteliğine uygun olarak imar edilmesiydi. 1923'de Lozan Antlaşması'nda kabul edilen sınırlar içinde Osmanlı Devleti'nden devralınan 389 belediye bulunuyordu. Bu dönemde, belediyeler alanında yapılacak düzenlemeler karşısında bazı faktörler de sınırlayıcı role sahipti. Devralınan belediye birikiminin yeterli düzeyde olmaması, merkezîyetçi bir modelin uygulandığı dönemde muhalefetin belediyelerde örgütlenerek güçlenme ihtimali, nüfus artışı ve şehirleşme hızının düşüklüğü, 1. Dünya Savaşı sırasında yaşanan enflasyonun etkisiyle, vergi değerlerinin önemsizleşmesinin belediye gelirleri üzerinde azalmaya yol açması bu faktörlerden bazılarıydı.” (Ortaylı & Tekeli, 1978)

“Cumhuriyet dönemi belediyecilik anlayışı, hukuki alt yapı ve uygulamalar bakımından, esas itibarıyla 193'dan sonraki dönemde şekillendi. Dönemin en önemli gelişmesi, 1930'da 1580 sayılı Belediye Kanunu'nun çıkarılmasıydı. 1580 sayılı Belediye kanunu ile 1877 tarihli Dersaadet ve Vilayet Belediye kanunları ile ek düzenlemelerin tümü kaldırıldı. İlk kez 1924 tarihli Köy Kanunu'nda yer alan 2 bin nüfus şartı, belediye kurulması için kıstas olarak getirildi. Ülkedeki belediyeler eşit kabul edilerek tek kanun çatısı altında toplandı.” (Oktay, 2008)

“1580 Sayılı Kanun'un en önemli yeniliği ise, kadınların ilk kez siyasal haklarını kullanmaya başlaması, kadın ve erkek ayırım yapmaksızın 18 yaşını doldurmuş her vatandaşın seçme, 25 yaşını dolduran herkesin ise seçilme hakkına sahip olabilmesiydi.” (Eryılmaz, 2002)

1580 sayılı kanun ile Cumhuriyet dönemi belediyeciliğinin yasal ve kurumsal çerçevesi çizilmiştir. Daha önceden belediye başkanlarını belediye meclisleri seçerken, 1963 yılında çıkarılan 307 sayılı yasayla, belediye başkanlıklarını halkın seçmesi yoluna gidilmiştir. Ancak; olağan üstü dönemlerde belediye başkanlıklarını valiler ve kaymakamlar ya da atanan kişiler yürütmüştür. 1961 Anayasası ve 1982 Anayasası'nda da yerel yönetimlerle ilgili hükümler getirilmiştir. 1978 yılında “Yerel Yönetimler Bakanlığı” kurulmuş, başarılı çalışmalarına rağmen siyasi kaygılarla 22 ay sonra kaldırılmıştır.

“Neoliberal politikaların etkisiyle 2004 yılında çıkarılan 5272 sayılı belediye Kanunu, Anayasa Mahkemesi'nin 2005 yılındaki kararıyla şekil yönünden

Anayasa'ya aykırı olması nedeniyle iptal edilmiştir. 2004 yılında “5216 sayılı Büyük Şehir Belediye Kanun” ve 2005 yılında da “5393 sayılı Belediye Kanunu” çıkarılmıştır.” (Ökmen, 2008)

2012 yılında çıkarılan 6360 sayılı Kanun ile sayısı 16 olan Büyükşehir Belediyesine 14 tane daha yeni Büyük Şehir eklenerek 30 oldu. Büyük şehirlerdeki il özel idareleri kapatıldı.

2.5. Türkiye’de Yerel Yönetim Çeşitleri

2.5.1. İl Özel İdaresi

5302 sayılı İl Özel İdareleri yasası yürürlüğe girmiştir. İl özel idareleri, merkezi yönetimin il sınırları içinde görevlerini sürdürmektedir. Ancak son yapılan 6360 Sayılı kanun ile on dört İlde Büyükşehir belediyesi ve yirmi altı yeni ilçe kurulmuş ve büyükşehirler il sınırların özel idareleri kaldırılmıştır. Mart 2014 yerel seçimlerinden sonra 81 olan il özel idaresi sayısı 51’e düşmüştür.

İl özel idarelerinin görevleri 5302 sayılı Kanununun 6.maddesinde sıralanmıştır. Yeni düzenlemeyle eski Kanunda tek tek sayılan görevler yerine hizmet alanları sıralanmıştır. İl özel idaresinin görev alanları il sınırlarını kapsamaktadır. İl özel idaresinin il sınırları içinde yerine getirmesi gereken görevleri:

Ticaret ve sanayi, tarım, sağlık, çevre planı, toprağın korunması, sosyal hizmet ve yardımlar, erozyonun önlenmesi, çocuk yuvaları ve yetiştirme yurtları, yoksullara mikro kredi verilmesi, ilk ve ortaöğretim kurumlarına arsa temini, binaların yapımı, bakımı ve onarımının sağlanması şeklindedir.

İl özel idarelerinin il sınırları dışındaki görevleri ise: Katı atık, imar, su, yol, kanalizasyon, acil yardım ve kurtarma, çevre, kültür, turizm, gençlik ve spor, orman köylerinin desteklenmesi, ağaçlandırma park ve bahçe tesisine ilişkin hizmetleri belediye sınırları dışında yapmak, olarak belirtilmektedir. Sıralanan görevleri, il özel idareleri olanakları ve tespit edeceği öncelik sırasına göre yürütürler.

İl özel idaresinin üç organı bulunmaktadır. Bunlar, vali, il genel meclisi ve daimi encümenidir.(Bülbül, 1998)

Vali: Valiler, Bakanlar Kurulu kararı ve Cumhurbaşkanı onayı ile göreve getirilen, merkezi yönetimin illerdeki mülki temsilcileridir. Ayrıca, yerel yönetimlerin kapsamında olan il özel idarelerinin de yürütme organıdır.

İl genel meclisi: 306 sayılı yasaya göre, İl genel meclisi üyeleri nispi temsil usulüne göre belirlenmektedir. İl seçimlerine, siyasal partiler kendi amblemleri ve adayları ile girmektedir. Seçmenlik özelliği olan vatandaşlar, oy vermek suretiyle il genel meclisi üyelerini seçerler.

İl daimi encümeni: Hem il genel meclisince hem de kendi üyeleri içinden gizli oyla il daimi encümen üyeleri belirlenmektedir. Farklı ilçelerden beş asıl ve beş yedek üye olacak şekilde, her dönem basın toplantısında seçilirler. Merkez ilçe ile beraber, ilçe sayısı beşten az olan illerde, daimi encümene nüfusu en çok olan ilçeden iki üye katılmaktadır.

2.5.2. Belediyeler

En yaygın ve en gelişmiş yerel yönetim birimi olan belediyeler, bir beldenin ve belde halkının yerel nitelikteki ortak gereksinimlerini gidermek üzere kurulan karar verme organları buldukları bölgedeki seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan idari ve mali özerkliğe sahip kamu tüzel kişileridir.

Belediyeler yerel yönetim kuruluşları içerisinde günümüzde en önemli kuruluşlardan biri olarak tanımlanmıştır. Belediyenin, ülkemizde yaklaşık 150 küsur yıllık bir geçmişi bulunmaktadır.(Eryılmaz, 1997) Tanzimat ile birlikte yürütülen yenileşme hareketlerine bağlı olarak 1854 yılında İstanbul'da ilk belediye örgütü kurulmuştur. (Tortop, Aykaç & Yayman, 2006) Cumhuriyet döneminde ise, 1930 yılında 1580 sayılı son olarak 2005 yılında 5393 sayılı Belediye Kanunu ile düzenlenmiştir.(Ulusoy & Akdemir, 2001)

Bugün uygulamada olan kanun 5393 sayılı Belediye Kanunudur. Ancak son yapılan 6360 Sayılı kanun ile yirmi altı tane daha belediye kurulmasına ait düzenlemeler yapılmıştır. Bundan önce ki kanun olan 1580 sayılı kanun belediye kurulması için 20.000 nüfus kriterini esas almışken, 5393 sayılı belediye kanununda 50.000 nüfus şartını aramaktaydı. Ancak, yapılan son düzenleme ile 50.000'den az olmaması şartı tekrar 20.000 olarak değiştirilmiştir.

Belediyenin görevleri konusunda kanun, eski 1580 sayılı kanundan farklı bir yöntemi benimsemiştir. Eski 1580 sayılı kanunda liste halinde belirtilen belediye görevleri 5393 sayılı Belediyen Kanunuyla gruplandırılmıştır. Gruplandırma kapsamına giren görevlerin yerel ve ortak nitelikte olması gerekmektedir. Kanunda düzenlendiği şekliyle belediyelerin görevleri şunlardır:

- Alt yapı (kanalizasyon), su, ulaşım, imar gibi kentsel hizmetleri
- Çevrenin korunması ve çevre sağlığı, kent bilgi sistemi
- Zabıta, itfaiye, Ambulans işlemleri
- Katı atık toplama, temizlik,
- Acil yardım ve kurtarma,
- Şehrin trafiğinin düzenlenmesi
- Defin ve mezarlıkların bakımı
- Ağaç dikilmesi, park ve yeşil alanların oluşturulması
- Kültür ve sanat, turizm ve tanıtım, gençlik ve spor, konut hizmetleri
- Sosyal yardım ve hizmet, nikah işlemleri, meslek ve el becerisi kazandıracak kurslar açmak ve projeler oluşturmak
- Ekonomi ve ticaretin geliştirilmesi hizmetleri yapmak veya yaptırmak

- İlçe belediyelerinde nüfusu 100.000'in üzerindeki belediyeler ve Büyükşehir belediyeleri, kadınlar ve çocuklara yönelik konuk evleri açmak zorundadır. Nüfusu 100.000'in altındaki belediyeler de mali durumları ve hizmet önceliklerini değerlendirerek kadınlar ve çocuklar için konukevleri açabilirler. (6360 sayılı kanun, 2012)

- Ana okulları (Okulöncesi Eğitim Kurumları) açmak

- Tüm devlet okullarının inşaatı ile bakım ve onarımını yapmak veya yaptırmak, okulların her türlü araç, gereç ve malzeme ihtiyaçlarını karşılamak

- Sağlıkla alakalı her türlü tesisi açmak ve işletmek

- İbadethanelerin, bakımı ve onarımını yapmak (6360 sayılı kanun, 2012)

- İlçede bulunan kültür ve tabiat varlıklarını korumak, gerektiğinde bakım ve onarımını yapmak, kurtarılamayacak durumda olanların aslına uygun şekilde yapılmasını sağlamak.

- Sporun gelişmesi için amatör sporculara ve kulüplere ayni ve nakdi yardım sağlamak. Ancak 12.07.2013 tarihinde çıkarılan 6495 sayılı kanun ile belediyelerin bu madde gereğince sporu teşvik etmek maksadıyla yapacakları yardım, bir önceki yıl genel bütçe vergi gelirlerinden belediyeler için tahakkuk eden miktarın büyükşehir belediyeleri için binde yedisini, diğer belediyeler için binde on ikisini geçemez.

- Gıda bankacılığı yapmak.

- Belediyenin sorumluluk, yetki ve görev alanı belediyelerin bulunduğu sınırlarını kapsar. Meclis kararı ile mücavir alanlara da belediye hizmeti götürülebilir.

- Sivil hava ulaşımına açık havaalanları ile bu havaalanları bünyesinde yer alan tüm tesisler ve organize sanayi bölgeleri Belediye Kanunu'nun kapsamı dışındadır.

06.03.2008 tarihinde kabul edilip 22.03.2008 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanan 5747 sayılı Büyükşehir Belediyesi Sınırları İçerisindeki İlçe Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması hakkındaki Kanun ile ülkemizdeki belediyelerin sayısı ve dağılımı değişmiştir. Buna göre daha önce 3225 olan belediye sayısı, 2009 Mahalli İdareler seçimleriyle Büyükşehir kapsamındaki ilk kademe belediye statüsüne son verilmiş ve yapılan diğer değişikliklerden sonra 2950 'ye düşürülmüştür.

30 Mart 2014 Mahalli İdareler seçimleri sonrası merkezi idare teşkilat birimlerimizin ve mahalli idarelerin sayıları şöyledir.

Çizelge 1.1; İdari Teşkilat Birimlerimizin ve Mahalli İdarelerin Sayısı

İl Sayısı	81	Büyükşehir Belediye Sayısı	30
İlçe Sayısı	919	İl Belediye Sayısı	51
Mahalle Sayısı	31723	Büyükşehir İlçe Belediye Sayısı	519
Köy Sayısı	18330	İlçe Belediye Sayısı	400
		Belde Belediyesi Sayısı	396
		Toplam Belediye Sayısı	1396

Belediyelerin Belediye Meclisi, Belediye Encümeni ve Belediye Başkanı olmak üzere üç organı vardır. Bunlardan Belediye başkanı yürütme, diğer ikisi görüşme, karar ve müzakere organlarıdır. Belediye başkanı ve Belediye Meclisi, 5 yılda bir doğrudan halk tarafından seçilir.

Belediye örgütünde aşağıdaki birimlerin kurulması kanunen zorunludur:

1. Yazı İşleri
2. Mali Hizmetler
3. Fen İşleri
4. Zabıta

2.6.3. Büyükşehir Belediyesi

Kentleşme hareketi İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra dünyada olduğu gibi Türkiye'de de hızlanmıştır. Fakat Türkiye hızlı kentleşmeye ihtiyatsız girmiş, kentleşmenin ortaya çıkardığı çok yönlü ve karmaşık problemlerle karşı karşıya gelmiştir. Hızlı kentleşmeyle nüfus artışı, büyük kentlerimizde dengesiz ekonomik güç, değişik inanç, kültür ve farklı değer yargılarına sahip insan grupları ortaya çıkarmıştır. Büyük kentlerde bir iş gücü fazlalığının ortaya çıkmasına, gecekondulaşmanın merkezi kentleri adeta çevrelemesine yol açmıştır. Meydana gelen bu problemlerin çözülmesi, coğrafi birlik ve hizmetlerde koordinasyonun sağlanması, metropolitan alan ölçeğinde plan ve program yapan, kararlar alan ve bunları uygulayabilen bir kurumsal yapının doğmasını gerekli kılmıştır. (Çelik, 1995)

Anayasa'da doğrudan düzenlenmeyen Büyükşehir belediyeleri, Anayasa'nın 127. Maddesindeki "Kanun, büyük yerleşim birimleri için özel yönetim biçimleri getirebilir." Hükmüne dayanarak, 1984 yılında, önce 195 nolu KHK, sonra 3030 sayılı Kanun'la kurulmuştur. 2004 yılında 5216 sayılı kanun'la yeniden düzenlenmiş olan Büyükşehir Belediyeleri ile ilgili, 2005 yılındaki 5393 sayılı Belediyeler Kanunu ile bazı değişiklikler yapılmış, son olarak 06.03.2008 tarihinde kabul edilip 22.03.2008 tarihinde Resmi Gazete'de yayınlanan 5747 sayılı Büyükşehir Belediyesi Sınırları içerisinde İlçe kurulması ve Bazı kanunlarda değişiklik yapılması Hakkında Kanun ile ilk kademe belediye statüsüne son verilmiş ve ilçe belediyelerinin sayısı arttırılmıştır.

Son olarak 12.11.2012 tarih ve 6360 sayılı yeni on dört ile Büyükşehir belediyesi ve yirmi yedi ilçe kurulması ve bazı kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılmasına dair kanun ile;

- Şu 14 ilde büyükşehir belediyesi kurulmuştur; Aydın, Balıkesir, Denizli, Hatay, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Mardin, Muğla, Ordu, Tekirdağ, Trabzon, Şanlıurfa ve Van
- Tüm büyükşehir belediyesi olan illerde il özel idarelerinin tüzel kişiliği kaldırılmıştır.
- Tüm büyükşehir belediyesi olan illerde, ilçelerin mülki sınırlarında kalan köy ve belde belediyelerinin tüzel kişiliği sona ermiş, köyler mahalle olarak, belde belediyeleri ise belde isimleriyle tek mahalle olarak bağlı oldukları ilçenin belediyesine katılmıştır.
- Tüm büyükşehir belediyesi olan illerde bucaklar ve bucak teşkilatları kaldırılmıştır.

Büyükşehir belediyelerinin görev ve yetkileri kanunda sayılmış olup, geri kalanları ilçe belediyeleri yerine getirir. Büyükşehir belediyesinin başlıca görev ve yetkileri şunlardır;

- Büyükşehir belediyesinin; stratejik planını, yıllık hedeflerini, yatırım programlarını ve bunlara uygun bütçeyi ilçe belediyelerinin de görüşlerin alarak yapmak.
- Çevre düzeni planına uymak kadiyla, büyükşehir belediye ve mücavir alan sınırları içinde 1/5000 ile 1/25.0000 arasındaki her ölçekteki nazım imar planını yapmak, yaptırmak ve onaylayarak uygulamak,
- İlçe belediyelerinin uygulama imar planlarını ve parselasyon planlarını yapmak veya yaptırmak ve bunların yerine getirilmesi için, Altyapı

Hizmetleri Koordinasyon Merkezi (AYKOME) ve Ulaşım Koordinasyon Merkezi (UKOME) kurmak,

- Yolcu ve yük terminali, çok katlı otopark, toptancı halleri ve mezbahaları, mezarlık alanlarını yapmak ve işletmek.
- Su ve kanalizasyon işlerini yürütmek,
- Defin ile ilgili hizmetleri yürütmek,
- 1. Sınıf gayrisihhî müesseseleri umuma açık istirahat ve eğlence yerlerini ruhsatlamak ve denetlemek.

İlçe belediyeleri ile Büyükşehir belediyesi arasında hizmetlerin yürütülmesi ile ilgili kararlar arasında çıkan ihtilaflarda Büyükşehir meclisi yönlendirici nitelikte karar almaya yetkilidir.

Büyükşehir belediyelerinin karar organları; Belediye Meclisi, Belediye Encümeni ve Belediye Başkanından oluşur. Belediye başkanı yürütme, diğer ikisi görüşme, karar ve müzakere organlarıdır. Belediye başkanı ve Belediye Meclisi, 5 yılda bir doğrudan halk tarafından seçilir.

Karar organı olan Büyükşehir belediye meclisi, ilçe belediyelerinin 1/5'inden oluşur. Meclis başkanı büyükşehir belediye başkanı olup, büyükşehir içindeki diğer belediyelerin başkanları, büyükşehir belediye meclisinin doğal üyeleridir.

Büyükşehir belediye kanununa göre aşağıdaki komisyonların kurulması zorunludur;

1. İmar ve Bayındırlık Komisyonu
2. Çevre ve Sağlık Komisyonu
3. Plan ve Bütçe Komisyonu
4. Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu

5. Ulaşım Komisyonu

Büyükşehir belediye encümeni; Büyükşehir belediye meclisinin kendi üyeleri arasından gizli oyla seçeceği 5 üye ile Büyükşehir belediyesi genel sekreteri, diğeri mali hizmetler birimi amiri olmak üzere belediye başkanının her yıl birim amirleri arasından seçeceği 5 üye olmak üzere 11 üyeden oluşur. Belediye başkanının katılmadığı toplantılara genel sekreter başkanlık eder.

Büyükşehir belediyesinden başkan yardımcısı bulunmaz. Büyükşehir belediye başkanına yardımcı olmak üzere belediye başkanının teklifi ile İçişleri Bakanı tarafından Genel sekreter atanır. Genel Sekreter; hizmetlerin etkili ve verimli bir şekilde yürütülebilmesini sağlar ve başkana yardımcı olur. Nüfusu üç milyonun üzerindeki büyükşehir belediyelerinde en fazla 5, diğerlerinden en fazla 3 genel sekreter yardımcı atanabilir.

2.6.4. Köy Yönetimi

“Nüfusu iki binden aşağı yurlara (köy) ve nüfusu iki bin ile yirmi bin arasında olanlara (kasaba) ve yirmi binden çok nüfusu olanlara (şehir) denir. Nüfusu iki binden aşağı olsa dahi belediye teşkilatı mevcut olan nahiye, kaza ve vilayet merkezleri kasaba itibar olunur. Ve Belediye Kanununa tabidir.” (Köy Kanunu)

Cami, mektep, otlak, yaylak, baltalık gibi orta malları bulunan ve toplu veya dağınık evlerde oturan insanlar bağ ve bahçe ve tarlalarıyla birlikte bir köy teşkil ederler.

Köye ait işler ikiye ayrılır:

- 1 - Mecburi olan işler;
- 2 - Köylünün isteğine bağlı olan işler.

Köylü mecburi olan işleri görmezse ceza görür. İsteğine bağlı olan işlerde ceza yoktur. Ancak köylünün isteğine bağlı bu gibi işlerde köy derneğinin yarısından çoğu hükmederler ve vilayete bağlı olan yerlerde vali ve kazaya bağlı olan köylerde kaymakamın rızasını alırlarsa o iş bütün köylü için mecburi olur. Ve yapmayan ceza görür.

Köyün sınırı içinde köylüye ait işleri yapmak ve yaptırmak muhtarla onun başında bulunduğu ihtiyar meclisinin vazifesidir.

Muhtarın göreceği işler ikiye ayrılır:

1 - Devlet işleri;

2 - Köy işleri.

İhtiyar meclisi en az haftada bir defa toplanıp konuşur. İhtiyar meclisini muhtar toplanmağa çağırır. İhtiyar meclisi köy muhtarının çağırmadığı ve meclisin toplanma günü olmadığı vakitlerde dahi köy muhtarına haber vererek kendi isteği ile toplanabilir.

İhtiyar meclisi köy işlerini en ziyade lazım olandan başlayarak bir sıraya koyar ve biri yapıp bittikten sonra sırasıyla hepsini köylüye gördürmeğe çalışır. Evvel yapılması lazım gelen sağlık, yol, mektep işlerinin geri bırakıldığı haber alınır veya şikayet edilirse köyün bağlı olduğu kaymakam veya vali tarafından gösterilen yolda yapılır.

3. TÜRKİYE’DE YEREL YÖNETİMLERE KATILIM VE DEMOKRASİ

3.1. Demokrasî Kavramı

“Demokrasî kelimesi birçok politik söylem gibi demos ve kratos kelimelerinin birleşimiyle oluşmuş Yunanca bir kelimedir. Her iki kelimenin de birden fazla anlamı vardır. Demos’ un kelime anlamı belirli bir kentte yaşayan yurttaşlar anlamında kullanıldığı gibi, sıradan insanlar veya alt tabaka ya da alt tabakadaki din adamları manasında da kullanılabilirdi. Kratos’un kelime anlamı ise güç veya egemenlik anlamındaydı ki iki sözcüğün aynı olmadığı açıktır. Demokrasî, eski Yunan’da halkın veya çoğunluğun egemenliği anlamında kullanılmıştır.” (Demir 2013)

Demokrasî halkın kendi kendini yönetmesine olanak sağlayan yönetim biçimidir. “Bu yönetim biçimi halkın tercihleri doğrultusunda oluşur ve halkın tercihlerine bağlı olarak etkinlikte bulunur. Bu gerekleri tam olarak karşılayan bir demokrasî insanlık tarihi boyunca, ulaşılmak istenen bir düştür.” (Özbudun & Onulduran, 1986)

Abraham Lincoln’ün yaptığı, “Halkın, halk için, halk tarafından yönetimidir.” şeklindeki demokrasî tanımı en kısa ve en yaygın tanımdır. Bu tanımda üç kez halk sözcüğü geçmektedir. Yani demokrasîde ortak payda, yöneten, yönetilen ve yönetimin varlık sebebi olan halktır. Bu anlayışa paralel üç temel unsur vardır.(Başgil, 1961)

- Demokrasî, halkın siyasal temsiline dayanan bir biçimde hükümetin oluşturulması ve halkın rızası olduğu sürece iktidarda kalabilmesi meşru ve adil olan yönetim biçimidir.
- Demokrasîlerde halk siyasal hayata kayıtsız ve koşulsuz katılabilmelidir.
- Demokrasî, insan hakları ve özgürlükleri garanti altına alan ve bunların gelişmesine açık sistemdir.

- "Demokrasi halkın kendi seçtikleri yöneticiler aracılığıyla kendi kendini yönetme olgusudur" (Öztekin, 2000) tanımından hareketle halkın iradesinin sadece seçim dönemleriyle sınırlı kalmaması, katılım ve söz hakkının sürekli olması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Gerçek bir demokrasiden bahsedebilmek için halkın yöneticilerin aldığı kararlara katılabilmesi, onları etkilemesi ve en önemlisi yönetimi sürekli denetleyebilmesi gerekir.

Demokrasi hakkında birçok görüş bildirilmesine rağmen tek bir düşünce oluşturulamamıştır. Bunun en büyük sebebi, bütün toplumlar demokrasiyi kendilerine ait sosyo ekonomik, kültürel, politik ve hukuksal yapılarına göre tanımlamakta, yorumlamakta ve uygulamaktadır. Ancak yinede siyasal katılım, eşit oy, çoğunluğun yönetimi gibi demokrasinin temel öğeleri her toplum için vazgeçilmez değerler olarak ortaya çıkmaktadır

3.2. Demokrasi Modelleri

3.2.1. Katılımcı Demokrasi

İnsan ilişkileri temelde iki olgu üzerine oluşur. Bunlardan birincisi uzlaşma, ikincisi ise çatışmadır. Demokratik sistemlerde çeşitli araç ve kurumlar kullanılarak insanların yaşamlarını diğer toplum bireyleriyle birlikte uzlaşma içinde yaşamaları sağlanır.(Çukurçayır, 2002) Çatışma, demokrasilerde uzlaşmaya dönüşür. Oysaki diktatörlüklerde kendini şiddet olarak gösterir. Demokrasiler, çatışmaları uzlaşmaya dönüştürürken, farklı görüşleri barındıran, çoğulculuğa ve çoğunluğa anlam veren bir sistem olarak karşımıza çıkar.

Demokrasinin "vazgeçilmez gereksinimi olan halk katılımı, çoğunluk ilkesi ve seçmenlere karşı hesap verebilme sorumluluğu gibi olguların yerel yönelimlerde uygulamaya geçirilmesi oldukça kolaydır. Katılma yerel yönelimlerde ulusal düzeydekenden daha yoğun ve doğrudandır". (Pustu, 2005) Bunun sonucudur ki yerel yönetimler demokrasinin beşiği olarak görülür.

Demokrasinin ilk çıkışma baktığımızda Antik Yunan Sitelerinde var olan ve gerçek demokrasiyi anlatan siyasal yapı aklımıza gelir. (Çukurçayır, 2002) Doğrudan demokrasinin uygulandığı Antik Yunan da halk karar alma mekanizmasına araya hiçbir temsilci girmeden doğrudan katılmaktadır Günümüzde doğrudan demokrasiyi uygulamak mümkün değildir. Doğrudan demokrasi yerine temsili demokrasi ülkelerin seçmiş olduğu bir demokrasi sistemidir. Temsili demokrasi, "egemenliğin sahibi alan milletin, bunun kullanılmasını kendisini temsil eden organlara devrettiği bir yönetim biçimidir." (Teziç, 2005) Temsili demokrasinin uygulanması halinde de siyasal katılımın tam olarak gerçekleşmediğini görürüz. Demokrasi, sadece belirli aralıklarla düzenli seçimlerin yapıldığı bir sistem olmamalı, halkın, kendilerini ilgilendiren konularda karar alma surecine katılmaları sağlanmalıdır. Bu eksiklikleri gidermek için katılımcı demokrasi anlayışı gelişmiştir. Doğrudan demokrasi "ideal", temsili demokrasi ise "realist" bir demokrasi modelidir. Ancak ideale ulaşmak mümkün olmasa da ideale yaklaşmak herkesin arzu ettiği bir durumdur. Bunun için katılımcı demokrasiyi hayata geçirebilmek ve halkın yönetime en yüksek katılımı sağlamak esas amaçtır.

Katılımcı demokrasi modelinde; halkın, toplumsal ve ekonomik alanda, katılımının mümkün olduğunca yüksek bir seviyeye ulaşmasına çalışılır. Katılımcı demokrasi teorisi, oy kullanabilen kişilerin sayısını arttırmak ve oy verenlerin kendilerini ilgilendiren konularda söz hakkı, irade oluşturma ve karar verme mekanizmasına katılımı arttırmak ve yoğunlaştırmak amacındadır.(Demir, 2010) Diğer bir deyişle katılımcı demokrasi, "halkın çeşitli yollardan siyasete en geniş biçimde katılabilmelidir" şeklinde ifade edilmektedir. (Çukurçayır, 2002)

Katılımcı demokraside amaç, halkın kendisini ilgilendiren konularda söz sahibi olması ve toplumu ilgilendiren kararların alınmasına katılmasının sağlanmasıdır. Böylece demokratik katılım sağlanarak, vatandaş etkin olarak kararların üretilmesine ortak edilir.(Bedük, Usta & Kocaoğlu 2006) Katılımcı demokrasinin benimsenmesi, vatandaşların devletten olan beklentilerini en iyi şekilde anlatabilme ve iletme imkânını oluşturacak ve böylelikle devlet yönetiminde etkin işleyen bir kamu yönetimi sistemi oluşacaktır.

3.2.2. Klasik Demokrasi

Demokrasinin klasik modeli tipik örneğini Atina yönetiminin oluşturduğu kadim Grek şehir devletine (polis) dayanır. M.Ö. 4. ve 5. yüzyıllarda Atina' da işleyen doğrudan demokrasi çok kere halk katılımının yegâne saf veya ideal sistemi olarak gösterilmektedir.(Erdoğan, 2001) Atina demokrasisini önemli bir özelliği yurttaşların siyasi faaliyet düzeyidir. Yurttaşlar meclisin düzenli toplantılarına katılmakla birlikte aynı zamanda kamu görevi ve karar alma sorumluluğunu da yüklenmektedirler. Bu modelin temel noksanı, katılım hakkının 20 yaşın üstündeki Atina doğumlu erkeklere ait olmasıdır.

Nüfusun çoğunluğunu oluşturan köleler ile kadın ve yabancıların ise siyasi hakları bulunmamaktadır. Bu çerçevede, Yunan demokrasilerinin gerçek anlamda doğrudan demokrasi olmadığı söylenebilir. Bu demokrasilerin özelliği, doğrudan olmalarından ziyade, yönetenlerle yönetilenlerin yan yana ve yüz yüze bulunmalarındadır.

3.2.3. Korumacı Demokrasi

Bu model klasik liberalizmin demokrasi anlayışını temsil etmektedir. 17. ve 18. yüzyıllarda demokrasi kadim Yunan anlayışından oldukça farklılaşmıştır. Demokrasi artık siyasi hayata halkın katılımını sağlayacak bir mekanizma olmaktan çok, yurttaşların kendilerini devletin müdahalelerinden korumalarına imkan veren bir araç olarak görülmektedir.(Erdoğan, 2001)

Klasik liberal demokrasi modeli, devlet iktidarının kullanımını frenleyen resmi veya resmi olmayan kurallar çerçevesinde işleyen bir anayasal demokrasi sistemidir. Eğer oy verme hakkı bireysel özgürlüğü savunmanın bir aracı ise, o zaman özgürlüğün de anayasal demokrasinin kurumlarıyla (kuvvetler ayrılığı, temel hak ve hürriyetler vb.) güvence altına alınması gerekmektedir. Korumacı demokrasi nihayet yurttaşlara kendi hayatlarını diledikleri gibi yaşamak için mümkün olan en geniş alanı sağlamayı amaçlamaktadır. Buna karşılık korumacı demokrasi sınırlı ve dolaylı bir demokrasi biçimidir. Yönetilenlerin rızası düzenli ve rekabetçi seçimlerde oy verme ile elde edilmektedir. Böylelikle yönetenlerin sorumluluğu da gerçekleştirilmektedir. Siyasi eşitlik ise oy verme hakkından ibaret olarak görülmektedir. (Erdoğan, 2001)

3.2.4 Çoğulcu Demokrasi

Klasik çoğulcu görüşün özü Batı demokrasilerinde iktidarın dağılımının araştırılmasından türemektedir. Bu yaklaşımda iktidar hiyerarşik olarak değil yarışmacı şekilde düzenlenmiştir. Farklı çıkarları (işveren örgütleri, sendikalar, siyasi partiler, etnik gruplar, öğrenciler, kadın örgütleri, dini gruplar vb.) temsil eden çok sayıda grubun arasındaki sonsuz bir pazarlık sürecin ayrılmaz bir parçasıdır. (Erdoğan, 2001)

Bundan dolayı, demokratik devletin kararlarının oluşumu nispeten küçük grupların talepleri arasında sürekli bir tavizleşmeyi gerektirir, ama bütün çıkarların tam olarak tatmini kesinlikle imkânsızdır. Ancak, bütün bunlar seçimlerin ve yarışmacı parti sisteminin politika belirlemede cüzi bir önemi olduğu anlamına gelmemektedir.

Seçimler siyasi temsilcilerin vatandaşların tercihlerine bir ölçüde duyarlı olmasını sağlamak bakımından önemini korumaktadırlar. Fakat yalnız basına seçimler ve partiler demokratik devletlerdeki dengeyi garanti edemezler. Eğer demokratik süreç sürdürülecekse ve vatandaşlar kendi amaçlarını gerçekleştireceklerse çeşitli tür ve büyüklükteki aktif grupların varlığı büyük öneme sahip olmaktadır. Demokrasi, çoğulculuğu ve toplumun geleneksel gruplarıyla modernleşmiş grupların beraberce var olmasını teşvik ederek desteklemektedir. Tüm bunlara ilaveten, demokrasi aracı yapıları korumanın en pratik metodudur, bu aracı yapılar bizatihi demokrasinin koruyucularıdır.

3.2.5. Siyasal Katılım ve Yerel Demokrasi

Siyasal katılma, "özel kişilerin siyasal kişileri ve etkinlikleri etkilemek üzere giriştikleri yasal davranışlardır." (Çukurçayır, 2002) Başka bir deyişle siyasal katılma, "halkın kendiri yönetecek kişileri seçtikten sonra, siyasi iktidarların özellikle uygulama kararlarına örgütleri aracılığıyla zaman zaman katılabilmesi, o kararları etkileye bilmesi, gerektiğinde de değiştirebilme ilkesidir." (Demir 2013) Siyasal katılımı yöneten yönetilen ekseninde değerlendirdiğimizde "yönetimin bütün eylem

ve işlemlerinde geçerli olabilen bir halkla ilişkiler yaklaşımı" (Akçakaya, 1999) olarak düşünmek yerinde olacaktır.

Katılım, "bireysel özgürlüğün güçlenmesini sağlayan önemli bir araçtır ve bu araç, siyasal erk karşısında bireyin güçsüz ve çaresiz olmadığı bilincini verir." (Çukurçayır, 2002) Toplumun bireye üstün olduğu anlayışı, yerel yönetimlerde katılımın önemini ortaya koymaktadır. (Keleş, 2000) Türkiye'de "yerel yönetimlerin merkezi yönelimle ve bölgesindeki diğer yönetimlerle ilişkileri, yargı karşısındaki konum kın, esnek yapılanmaları, yönetim organlarının oluştuğu turu İmasında halkın katılım düzeyi, kararların alınmasında ve uygulanmasındaki katılma mekanizmaları" (Ayhan, 2008) gibi demokratik değerlerin yerleşmesine zemin hazırlayan araçlara ihtiyaç vardır. Bu araçların uygulanması en kolay, demokratik yerel yönetimlerin varlığı ile gerçekleşecektir. Siyasal katılım süreci ile birlikte yerel halkın, yerel yönetimler üzerinde denetiminin sağlanarak hizmetlerde etkinliği sağlayıcı bir işlevi de mevcuttur.(Çevikbaş, 1995)

Demokrasi ve yerel yönetimler arasında, birbirini la marnlar nitelikle oldukça sıkı bir ilişki mevcuttur. Demokrasi, kısaca halkın kendi kendini yönetmesidir. Demokratik sistemlerde yönetim halkın seçtiği siyasal iktidara dayanır ve siyasal kararlar halkın istekleri doğrultusunda alınır.(Atar, 2005) Demokrasi, "halkın kendi kendini yönetmesi olduğuna göre, yerel demokrasi de olabildiği kadar alt birimlerde halkın isteklerine ve ihtiyaçlarına en etkin cevap verebilen sistem" olarak tanımlanır.(Çukurçayır, 2002) Yerel yönetimlerin siyasetle olan ilişkisi, "yerel yönetimlerin demokrasinin beşiği olarak kabul edilmesi iddiasına dayanmaktadır" (Bulut & Tanıyıcı, 2008) Bunun nedeni ise, "yerel yönetimlerin halkın kendi kendini yönetmesine olanak veren kurumlar olmasıdır" (Keleş, 2000) Demokrasi olgusunun başlıca unsurları, yurttaş kalılımı, çoğunluk ve çoğulculuk ilkeleri, liderlerin seçmene danışmaya önem vermesi ve seçmene hesap verme sorumluluğu duyması, yerel ölçekte de geçerli olan değerlerdir.(Keleş, 2000)

Yerel demokrasi kavramı devletin egemen bir birliktelik olarak oluşmadan önceki bir düzeni anlatır. Bu düzen kendi kendine gelişim gösteren toplum ihtiyaçları ve katkıları ile biçimlenen bir öz yönetimi ifade eder. Yerel demokrasi ile yerel yönetim birimi değil, demokratik yerel yönetim kavramında yerel yönetim sisteminin

demokratik ligine vurgu yapılır. (Pustu, 2005) Yerel demokrasi yerelde ne kadar çözüm uygulanırsa, ulusal düzeyde de o kadar demokratikleşme eğilimi görülür. Yerel yönetimlere demokratik nitelik kazandıran unsurları şu şekilde sıralamak mümkündür.(Pustu, 2005)

- Yerel yönetim birimlerine halkın katılımının sağlanması.
- Karar alma ve alınan kararları yürütmeye yetkisi,
- Yetki ve kaynak sahibi olma,
- Yönetsel açıklık.

Sonuç olarak demokratik sistemlerden bahsedebilmemiz için, demokratik yerel yönetimlere ihtiyacımız vardır. Yerel yönetimlerin demokratik olmasını sağlayan ve yukarıda değindiğimiz ilkelere sahip ülkeler demokrasisi gelişmiş ülkelerdir.

3.3. Yerel Yönetimler Demokrasi İlişkisi

“Demokrasi ile yerel yönetimler arasındaki ilişki, ülkemizde son yirmi yıldan beri, özellikle de 12 Eylül 1980 tarihinden bu yana yüklendiği "önem" nedeniyle en çok ilgi duyulan boyut olmuştur. Doğal olarak bu ilişki, her kesim tarafından "pozitif olarak kurgulanmıştır. Yerel yönetim, "ulusun siyasal eğitiminin edimsel kısmı" olarak bir demokrasi okulu, “yurttaşları ortak işlerin yönetimine alıştıran”, böylece ulusal düzeyde politika yapacak kişileri yetiştiren siyasal eğitmen, "bir yurttaşın özel bir biçimde yetiştirilmesini" sağlayarak devletin "kararlı ve uyumlu" bir toplumsal zeminde varlığını sürdürmesini güvence altına alan bir araçtır.” “Demokrasi anlayışı yerelleşmeyi zorunlu hale getirmekte, yerel yönetimlerle demokrasi arasında çok yakın ilişkilerin olduğu bilinmektedir. Bu anlamda yerel yönetimler insanın özgürleşmesinde, demokrasinin yaşanabilmesinde ve insanların demokratik eğitimin kazanılmasında öncelikli kurumlar olarak görülmektedir. Katılma ve temsil gibi

çağdaş demokrasilerin temel niteliklerinin bu kuruluşlarda yaşayabilmesi de demokrasi-yerel yönetim ilişkisini güçlendiren unsurlardır.” (Görün, 2006)

3.4. Yönetime Katılım

“Başkasının iradesiyle harekete geçmenin tam tersi olan katılım, katılımcı demokrasinin tabii ki en çok önem verdiği kavramlarından birisidir. (Sartori, 1996) Köklerini klasik demokrasi yaklaşımlarından alan katılımcı demokrasi kavramı, haddizatında yeni bir yaklaşım değildir. Bilindik demokrasilerde halk kendisini temsil edecek olan temsilcileri, bizzat kullandığı oyla kendisi seçmekte iken, katılımcı demokrasinin ana temasında ise, halkın çeşitli yöntemlerle siyasete en geniş manada katılması yer almaktadır. Esasen demokrasinin vazgeçilmezi ve kaliteli olmasını sağlayan da halkın siyasete aracısız olarak katılması ve denetlemesidir. Katılımcı sistemde katılımı üst seviyelerde tutmanın asıl amacı, vatandaşların aktif olarak kararların alınmasına iştirak etmesini sağlamaktır.” (Çukurçayır, 2002)

“Yönetime katılımın teşvik edilmesi hususundaki en mühim güncel gelişmelerden biri, yerel bazlı hizmetlerin, hizmet sunumunun en yakınındaki yerel yönetim kurumunun mesuliyetinde olmasını öngören “subsi-diarity” ilkesinin gittikçe bütün dünyada genel kabul görmeye başlamasıdır. Yönetime Katılım; kısaca "kamu işlerinin yönetimine bütün vatandaşların doğrudan doğruya ve demokrasi gereği katılmasıdır." (Öztürk, 1994) Bahsetmiş olduğumuz katılma yönetim birimlerinde görevlerin paylaşımını kapsamamakta, karar yetkisi ve sorumluluk yöneticilerde kalmaktadır, tavsiye niteliğinde bir katılımdan bahsedilmektedir.

Katılım, yönetim ile halk arasındaki kopukluğu ortadan kaldırarak, alınan kararların kabulünü kolaylaştırması ve yönetim ile bir uzlaşa sağlanması bakımından oldukça önemlidir.

Halkın yönetime katılmaması, yapılan hizmetlere sahip çıkılmaması ve yapılan hizmetleri korumaması sonucunu ortaya çıkarır. Bu durum hizmetlerin verimsizleşmesine, gelişmemesine, yetersiz ve etkisiz kalmasına neden olur.

“Türkiye’de yerel halkın yönetime katılmasıyla alakalı ilk örnek Ankara’da 1980 öncesinde ortaya çıkmasına karşın, genel olarak hemşerilerin ve kentteki sivil toplum

örgütleri ile diğer tarafların kent yönetimine katılımını sağlamak üzere 1990'lı yılların başından itibaren farklı adlarda ancak benzeri amaçlara sahip olan, ilgili tarafların bir araya geldiği ve görüş alışverişi ile belirli konularda düşünce açıklamalarının yapıldığı platformların oluşturulduğu görülmektedir. Bu platformlar; Milas'ta "Kent Kurultayı", Aliğa'da "Kent Parlamentosu", Urla'da "Kent Senatosu", Bursa, Antalya, İzmit, Dikili, Muğla ve Karşiyaka'da "Kent Meclisi" biçiminde isimlendirilmiştir.” (Erten, 2004)

Bununla birlikte Birleşmiş Milletler ile varılan anlaşma sonucunda ülkemizde 1997 yılından sonra Yerel Gündem 21 çalışmalarının yaygınlaşmaya başlamış olması da yerel yönetimlerin kent konseyi benzeri bir oluşuma öncülük etmesi teşvik edilmiş ve desteklenmiştir.

“Yerel Gündem 21 doğrultusunda kurulan katılımcı yapılar; "Kent Konseyi" ismiyle yerel bazda ilgi grupları tarafından oluşturulan platformlardan, çalışma gruplarından, mahalleye yönelik çalışmalardan, kadın ve gençlik meclislerinden ve çocuklar, yaşlılar ve engelliler platformlarından oluşmuştur. Kent konsey veya meclisleri için düşünsel düzlemde tanımlanan bu işlevlerin pratikteki işleyişinin arzulan ölçüde olmadığı, yapılan uygulamaların somut ve yaygınlaşmaya pek dönük olmayan bir katılımcılık düzeyinde kaldığı yönünde görüş ve saptamalar vardır.” (Göktürk & Kavili, 2002)

3.5. Yerellik

Küreselleşen dünyada "yerellik" önemli bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. "Subsidiarite" kavramı literatüre, Avrupa Birliği ile kazandırılmış olup, kavramın özünü oluşturan hizmette yerindeliğe, ulus-üstü bir düzenleme olarak ilk kez Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nda değinilmiştir. (Zeyrekli & Ekizceleroğlu, 2007) Şartın 4. maddesinde, kamu sorumluluklarının genellikle ve tereihen vatandaşa en yakın olan makamlar tarafından kullanılacağı belirtilmiştir. Devletin güç kullanmasına ilişkin düşünce, "devlet illa güç kullanacaksa bunu ilde yapması eyalette yapmasından daha iyidir" çerçevesinde şekillenmiştir.(Al, 2007) Yani

yerellikteki amaç bir kamu hizmetinin sunumunda, mümkün olduğunca hizmetin yerinde sunulması, yani yerel yönetimlerin bu hizmeti yerine getirmesi, eğer yerelde bu hizmet yerine getirilmiyorsa hizmetin bölge düzeyinde yerine getirilmesi, eğer bölge düzeyinde de yerine getirilemiyorsa hizmetin merkezi yönetim tarafından yerine getirilmesi amaçlanır.

Küreselleşme süreci ile birlikte, "ulus-devletin alışagelmış politika araçları gün geçtikçe zayıflamakta, dünyada hemen hemen her alanda uyumun derinleşmesi ile siyasal iktidarın küresel kurumlara ve yerelleşme eğiliminin güçlenmesi ile yerel parçalara doğru dağıtılması sonucu ulus-devlet iki yönlü bir baskı altına girmektedir." (Köse, 2003)

Subsidiarite ilkesi, Maastricht Sözleşmesi'nde kamu hizmetlerinin sunumunda temel ilke olarak kabul edilmiş, "her konuda ve her alanda alınacak kararlar ve izlenecek politikaların vatandaşa en yakın olan, yani en küçük yönetsel birim düzeyine alınmasını" şart koşmuştur. (Karakılçık & Özcan, 2005)

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 14. maddesindeki "belediye hizmetleri, vatandaşlara en yakın yerlerde ve en uygun yöntemlerle sunulur" hükmü de subsidiarite ilkesine vurgu yapmaktadır.

Sonuç olarak yerellik (subsidiarite) küreselleşme ile önem kazanan bir kavram olup, değişen ve gelişen dünyada kamusal hizmet sunumunda önemli bir ilke olarak karşımıza çıkmaktadır. Yerellik ilkesi özünde, hizmet sunumunu gerçekleştirmek için yetkinin alt birimlere devredilmesini, yani yetki devrini içerir. Yerellik ilkesi kamusal hizmet sunumunda yapabilir kılmayı, etkinliği ve verimliliği de içinde barındırır. Bunun sonucu olarak yerel yönetimler kamusal hizmet sunumunda etkin bir rol oynayacaklardır.

3.6. Katılımcı Demokrasiye Katkı Sağlayan Yöntemler

3.6.1. Halk Toplantıları

“ Halk oylaması, halkın belirli bir kesiminin bir araya getirilmesi ile de sağlanabilir. Bu gibi halk toplantıları, halkı bilgilendirme maksadıyla yerel yönetimler tarafından belirli aralıklarla düzenlenmektedir. Mevcut yöneticilerin almış oldukları yada alacakları kararların konusunda uzmanlar kişiler ve vatandaşlar tarafından görüşüldüğü bu toplantılarda, geniş mutabakatın ve onayın sağlanması amaçlanmaktadır. İlçeye ait sorunlarının görüşülmesi yanında halkın sunmuş olduğu önerilerinin de değerlendirilmeye tabi tutulacağı bu tür halk toplantıları, yerel demokrasiye ve yapılan hizmetin verimliliğine önemli katkıda bulunmaktadır. Bu toplantılar, halkın istek ve arzularının yansıtılması ve aynı zamanda da yönetimin daha başarılı olması açısından iyi bir fırsat olarak da değerlendirilebilir.” (Çukurçayır, 2002)

“ Bu toplantılar sayesinde yerel meclislerin ve belediye başkanlarının alacakları kararlar halkın isteği doğrultusunda değiştirilebilmektedir. Bu toplantılar ayrıca, vatandaş ve yöneticiler arasındaki bilgi alış verişinin işlevsel bir biçimde yürütülmesine de hizmet etmektedir. Yerel bölgenin problemlerinin tartışılmasının yanı sıra halkın istek ve önerilerinin de değerlendirilebileceği bu tür halk toplantıları, yerel demokrasi ve hizmet etkinliğine katkıda bulunmaktadır.” (Pektaş, 2013)

3.6.2. Danışma Kurulları

Yerel Yönetimlerde karar alma ve uygulama aşamalarında, halkın ve STK'ların görüşlerinin alınması ve bu bağlamda kurumsal bağlamda düzenlemeler yapılması, katılımın gerçekleşmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Yerel yönetimlerin asıl çalışma alanları olan konularda, Sivil toplum kuruluşlarının, konusunda uzman kişilerin ve halk temsilcilerinin hazır bulunduğu danışma kurullarının oluşturulması ve bu kurulların yerel yöneticilere yapmış oldukları çalışmalarda yol gösterici olması, kamu bilincinin ve yaşanan çevrenin problemlerine ortak olma sorumluluğunun geliştirilmesi bakımından oldukça önemlidir.

3.6.3. Forumlar

“ Yerel Yönetimlerde katılımı teşvik etmek için kullanılabilir metotlardan bir tanesi de belirli konu başlıklarına yönelik olarak kurulmuş forumlardır. Forumlar, bütün yerel birimlerin (STK temsilcileri, vatandaşlar, uzman kişiler) temsilinin sağlandığı ve ikamet edilen kentin geleceği ile ilgili kararlar alınırken ilçede bulunan bütün birimler ve aktörlerin söz sahibi olabildiği bir metottur. Bu metot ile yerel yöneticiler ile formlara katılan yurttaşlardan oluşan çalışma gruplarıyla birbirinden farklı konular üzerinde çalışılabilmekte ve yapılan planlama çalışmalarında yerel yöneticilere yardımcı olabilecek öneriler hazırlanabilmektedir.” (Çukurçayır, 2002)

3.6.4. Gelecek Atölyeleri

“ Gelecek atölyeleri, geleceğin yeni toplumsal ve çevresel görüşlerin proje olarak sunulmasına ve hayata geçirilmesine yönelik uzun ömürlü ve son derece etkin bir yöntem olarak görülmektedir. Gelecek atölyelerinde stratejik planlama, demografik gelişmeler, geleceğin sosyal sorunları ve gelecekte değişik sosyal grupların durumları ile ilgili zihni çalışmalar ve projeksiyonlar yapılmaktadır.

Gelecek atölyeleri, eleştiri, fantezi (hayal) ve uygulama gibi katılımcılara özgürce düşünme ve sorun çözme imkânları sunmaktadır. Bu yönüyle çalışma atölyeleri, yurttaşların fikri potansiyellerinin gün ışığına çıkmasını sağlayan önemli düşünce kulüpleridir. Bir yönetici ile birlikte çalışan atölyelerde, etkileşim odaklı bir fikir alış veriş, dilekler ve umutlar demeti ortaya konmakta ve sonuçlar ortaklaşa değerlendirilmektedir.” Kaya ve diğerleri (2008)

3.6.5. Yuvarlak Masa Toplantıları

“ Daha çok teknik konularda bilgili kişilerin bir araya geldiği toplantılardır. Halk toplantılarının daraltılmış ve konularında daha ehil insanların katıldığı toplantılar olarak düşünülebilir. Katılımcılar, daha çok bilim adamları ve tartışılmakta olan

sorunların ilgi alanlarına göre uzman kişilerden oluşmaktadır. .” Kaya ve diğerleri (2008)

3.6.6. Sivil Toplum Kuruluşları

“ STK'lar, devlet, bürokrasi, merkezî ve yerel hükümetin oluşturduğu yapılardan bağımsız olarak, kentliler ve yurttaşların ortak girişim ve inisiyatifi sonucunda sosyal tabana dayalı olarak oluşturulmuş örgütlerdir. Bu yönüyle STK'lar, merkezî ve yerel iktidarın kararlarının bazılarında itirazı olan ve belirli konularda farklı politikalar savunan resmî yönetim dışı oluşan özerk ve demokratik kuruluşlar.” (Seyyar, 2007)

“ Kent, var olduğu ilk günlerden beri, kentlerde yaşayanlara özgü bir takım haklar ve sorumluluklar yüklemiş, bu hak ve sorumluluklar halkın kent yönetiminden bazı isteklerde bulunma olanağını getirmiştir. Zaman geçtikçe bu durum, yerel halkın siyasi topluma karşı bir sivil toplum olarak şekillenmesini sağlamıştır. Sivil toplum, yerel yönetimlerin iradesiyle ortaya çıkmayan, kültürel plânda toplum üyeleri tarafından demokratik esaslara uygun olarak tezahür eden, toplumun örgütlenmesiyle sosyal hayatı yönlendirici bir etkinliğe sahip olan, haklarını müdafaa eden, medenî bir ortamda müspet değişikliklerden yana tavır koyan ve bunun için mücadele eden bir toplumdur. Yerel halkın siyasî faaliyette bulunma haklarını tanıyan, bunu bir vatandaşlık vazifesi bilen, demokratik bir nitelik taşıyan sivil toplum, yerel yöneticilerin siyaseti kendi tekeline almalarını önlemekte ve yerel halkın da müdahil ve katılımcı olması yönünde mücadele etmektedir.” (Seyyar, 2007)

“ Yerel halkın hür bir ortamda teşkilâlanabilmesi ve katılımcı bir fonksiyon üstlenebilmesi, yerel bölgenin de demokratik ve sosyal gelişmişliğinin bir göstergesidir. STK'lar aracılığı ile katılımcılık, hem yerel yönetimlerin iktidarını sınırlayıcı, hem de o iktidarı hukuka dayandığı sürece meşrulaştırıcı bir gücü bağrında taşımaktadır. Binaenaleyh, sivil toplum, yerel yönetimlerden özerk olmayı içermekte, ancak, ondan yabancılaşmayı mecburî kılmamaktadır. Bir başka ifadeyle, örgütlü sivil toplum, yerel iktidara karşı dikkatli, ama saygılıdır. Bu özellikleriyle, sivil toplum ve yerel yönetimler arasında demokratik bir münasebetinin tesisinin, ancak hiçbir sosyal kesimin hâkim iktidar olmaya yönelmemesiyle, dolayısıyla hiçbir

hâkim ideolojinin veya tek hakikatin rehberliğine ihtiyaç duyulmamasıyla kayıtlıdır.”
(Seyyar, 2007)

3.6.7. Dilekçe, Telefon ve İnternet

Vatandaşların istek ve arzularını yöneticilere bildirimde izleyeceği yöntemlerden diğeri de anayasal haklardan biri olan dilekçe hakkıdır. Dilekçe hakkıyla vatandaş yapılan yanlışların düzeltilmesi, yapılan hizmetin yapılış biçimi ve ekliğinin giderilmesi ya da uğradığı hak kaybını gündeme getiren, yöneticilerin yapılan yanlışları düzeltilmeleri ve hak kayıplarını önlemeleri bakımından dilekçe hakkı oldukça önemlidir. Ancak dilekçe ile başvurularda zaman kaybı yaşanmaktadır. Daha etkin, hızlı ve enteraktif çözümler geliştirilmektedir.

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte artık vatandaş istek ve şikayetlerinin daha hızlı ve kolay bir şekilde giderilmesi için telefon ve internet kullanılmaktadır. Belediyelerde kurulan 7/24 hizmet veren çağrı merkezleri sayesinde vatandaşlar günün her saati belediye ulaşabilmekte ve öneri ve şikayetlerini ilete bilmektedir. Ve kendilerine verilen referans numarası ile işlemini takip edebilmektedir.

İnternet üzerinden de oluşturulan formlar ve enteraktif uygulamalar sayesinde vatandaşlar belediye hizmetlerinden hem kolayca bilgi sahibi olabilmekte hem de istek ve arzularını internet ortamından aktarabilmektedir. Akıllı telefonların da gelişmesiyle birlikte bir çok belediye akıllı telefon uygulamaları ile vatandaşlara daha etkin bir şekilde hizmet vermektedir.

İnternet üzerinden il ya da ilçe ile ilgili yapılacak yatırımlar hakkında, halk oylaması yapılamakta ve ona göre kararlar verilmektedir. Örnek olarak da İstanbul Büyükşehir Belediyesinin şehir hatlarına alacağı vapurun şeklini ve ismini internet üzerinden yaptığı halk oylaması sonucu belirlemesini erebiliriz. Vatandaşlar artık hem bilgiye daha çabuk ulaşmakta hem de belediye yönetimlerine kolay ve hızlı bir şekilde ulaşabilmekte.

3.6.8. Kamuoyu Yoklaması

Belirli aralıklarla yapılan anket ve belirli gözlem araçları yoluyla dar kapsamlı konularda vatandaşın görüşünü almak, tutum, eğilim, bilgileri derlemeye ve bunlarda zamanla oluşan değişimleri ortaya çıkarmaya yarayan bir araştırma biçimidir.

“Yöneticilerin halkın ihtiyacını karşılamak için göreve geldiklerine göre, halkın fikirlerini öğrenmek ve bu doğrultuda planlama yapmaları kaçınılmazdır. Demokratik ilkeler doğrultusunda bir yönetim anlayışı sergileyebilmek için, hizmet verilecek olan topluluğun iyi tanınması ve geliştirilecek olan sosyal politikaların buna göre şekillenmesi, yerel yönetimlerin başarısı için oldukça önemlidir. Halkın düşüncelerini, kaygılarını, taleplerini ve beklentilerini öğrenmek, birkaç konu ile sınırlı kalabileceği gibi geniş bir alana da yaygınlaştırılabilir.

Yöre halkının yerel yönetimlerden neler bekledikleri, yapılan hizmetlerden ne kadar haberdar ve memnun oldukları, hizmetlerin aktarılış biçimlerinin ne derece doğru ve etkin olduğu, belediyenin imajı gibi konular, anketler sayesinde tespit edilebilir.” (Yalçındağ, 1996)

3.7. Yerel Yönetimlerde Katılımın Türleri ve Yöntemleri

3.7.1. Halk Oylaması

“Doğrudan demokrasi uygulamasında halk, edilgen bir seyirci konumunda değildir. Hayat çevresini biçimlendirme noktasında değişik haklarla donatıldığı için, her fert aktif bir rol üstlenebilmektedir. Yurttaşlar, yalnızca kendilerine sunulan tercihlerle de sınırlı değildir. Bu tür demokraside, temsili sistemin boşlukları, genel anlamda katılım, dar anlamda halkın belirli konularda reyini kullanarak giderilmeye çalışılmaktadır. Bu şekilde yöneticilerin hemşerilerinin hemen bütün sorunlarına, hemşerilerin de sosyal çevrelerine olan duyarlılıkları artmaktadır.” Kaya ve diğerleri (2008)

Doğrudan demokrasi uygulanmasının zor hatta imkânsız olduğu savunulur. Bu sistem, maliyet, zaman, etkinlik açısından verimli bir uygulama olmadı düşünülür.

Oysa halk oylaması halka ilçesiyle ilgili önemli konularda daha etkin rol oynama imkânı sağlar. Pasif bir görünümünden çıkıp yaşadığı ilçeyi şekillendirme durumuna gelmektedir.

3.7.2. Meclis Toplantılarına Katılım

Yöre halkının direkt olarak meclis toplantılarına katılması, ilk elden kendi sorunlarını ve önerilerini yöneticilere aktarması bakımında oldukça önemli yöntemlerden birisidir. Bu tür toplantılar halkın bilgi eksikliğini de gidermiş olur.

“ Gerçi bu tür bir katılım, meclisin karar verme yetkisini sınırlamamakta ve karar verme yetkisini de kentlilere devretmemektedir. Medyanın da etkisiyle meclis toplantısına katılan yurttaşların sordukları soruların, dile getirdikleri sorunları ve eğilimleri meclis kararlarının etkilemektedir.” (Yalçındağ, 1996)

3.7.3. Kent Konseyleri

5393 sayılı Belediyeler yasası ile kurulmuş olan Kent Konseyleri demokratikleşme anlayışı bakımından önemli kuruluşlardır. Kent konseyleri yasa gereği oldukça güçlü katılımcı profiline sahiptir. Yasada belirlenen kent konseyi katılımcı profili; Valilik, belediyeler, üniversiteler, kamu kurum ve kuruluşları, meslek odaları, siyasi partiler, dernekler, muhtarlar, vakıflar, sendikalar v.s. Kent konseyleri; kentlilik ve hemşericilik bilincinin geliştirilmesi, kentin hak ve hukukunun korunması, sosyal yardımlaşma ve dayanışma, hesap verme ve hesap sorma, saydamlık, katılım ve yerinden yönetim ilkelerinin gerçekleştirilmesi için çalışır.

Kent konseyinde olgunlaşan konular, belediye meclisinsin ilk toplantısında gündeme alınır ve değerlendirilir. Kent konseyinin çalışma esaslar usulleri İç İşleri Bakanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.

Kent konseyleri çalışma yönergelerinde belirledikleri yer ve zamanda üye tam sayının salt çoğunluğuyla toplanırlar ve toplantıya katılanların salt çoğunluğuyla karar alırlar.

3.7.4. Yurттаş Kurulları

“ Kent konseylerinin spesifik bir boyutunu oluşturan yurттаş kurulları ise, toplum tarafından dışlanma riski ile karşı karşıya gelebilen ya da ihmal edilen dezavantajlı sosyal grupları yerel yönetime katılımını sağlamak maksadıyla oluşturulmaktadır. Engelliler, yaşlılar ve ülke içinde sürekli olarak yaşayan yabancı uyruklu yurттаşlar bu gruptan bazılarıdır. Oluşturulan bu kurullar, danışmanlık görevi yapmakla birlikte, yönetimi etkileme güçleri de yüksek kurullardır.” (Coçkun ve Serdenger, 2004)

Yurттаş kurulları, kent yönetimi ile sürekli dirsek teması halindedirler. Desteklerini kent yönetiminden alırlar. Kurullarda toplumun farklı kesimlerden kişilerinde olması, sorunları dile getirebilmesi ve bu tür farklı kesimlere kent yönetiminde yer almaları duygusunun verilmesi yabancılaşıma sorununu da engellemektedir.

4. KAĞITHANE İLÇESİ KATILIMCI DEMOKRASI UYGULAMALARI

4.1. İlçeye İlişkin Bilgiler

4.1.1. Kağıthane İlçesi'nin Coğrafi Konumu:

“Kağıthane İstanbul’un Avrupa yakasında yer alır. Kuzeyinde Şişli, güneyinde Şişli ve Beyoğlu, batısında Beşiktaş, doğusunda da Eyüp ilçeleri ile komşudur. Haliç’ e de kıyısı vardır. İstanbul boğazından geçen Boğaziçi ve Fatih Sultan Mehmet köprülerine bağlı oto yollar ilçenin kuzeyinden ve güneyinden geçer. Güneyinden geçen 01 (E5) oto yolu Şişli ile sınırı belirler, Kuzeyden geçen 02 (TEM) tem oto yolu ise doğu-batı yönlü ilerler. İlçeyi oluşturan 19 mahallenin isimleri şöyledir; Merkez, Emniyetevleri, Çeliktepe, Sanayi, Seyrantepe, Şirintepe, Yeşilce, Ortabayır, Telsizler, Gültepe, Harmantepe, Yahya Kemal, Gürsel, Çağlayan, Hürriyet, Talatpaşa, Mehmet Akif Ersoy, Nurtepe ve Hamidiye.

4.1.2. Kağıthane İlçesi'nin Tarihi

Haliç üzerinde ilk yerleşmenin Alibeyköy ve Kağıthane derelerinin Haliç’e döküldüğü yerlerde görülmektedir. Kağıthane olarak tarih sahnesine ilk çıkış yılı 626 olarak bilinir. Kağıthane, İstanbul'da Haliç’e akan bir dere ile, bunun etrafında eski kağıt imalathanelerinin olması sebebi ile bu ismi almıştır. Bu imalathanelerin dışında; Baruthanelerin ve un değirmenlerinin bulunduğu, ilçenin düzlük olan bölümlerinde ise cirit oyunları ve ok atışı için sahaların bulunduğu bilinmektedir. Kağıthane Belediyesi tarafından Cirit oyunları, okçuluk ve güreş halen her yıl Haziran aylarında orijinaline uygun olarak aynı bölgede devam ettirilmektedir.

Kanuni Sultan Süleyman'ın oğulları şehzade Mustafa ve şehzade Mehmet ile şehzade Selim'in sünnet düğünlerinin bir bölümü Kağıthane ilçesinde yapılmıştır.

18. yüzyıldan önce ki dönemde de laleleri ile meşhurdu. 17. Yüzyılın önde gelen gezginlerinden; Evliya Çelebi, “Kağıthane Lalesi” ismiyle meşhur laleden

bahsederek, "Lale vakti buraya gelenlerin akli perişan olur" diye yazmıştır. Kağıthane 18. yüzyılda Lale devrinin önemli merkezlerinden birisi haline gelmiştir.

Yine 8. Yüzyıldan sonra Kağıthane deresi çevresine Yirmi sekiz Mehmet Çelebi'nin Paris'ten getirdiği Versay bahçe ve köşk planlarına göre, padişah ile vezirlere ait altmış kadar köşkler ve kasırlar yapılmış. Kağıthane'nin en meşhur Kasır'ı, "Sadabad" olarak anılmaktadır. Kağıthane deresi üzerine çeşitli çağlayanlar yapılmış, geceleri de kaplumbağalar üzerine şamdanlar konularak Lale bahçeleri arasında Çırağanlar (Bahçeyi meşale ve kandillerle aydınlatma) yapılmaya başlanmıştır. O yıllarda Kağıthane'de; havuzlar, kasırlar, köşkler, lale tarlaları, fiskiyeler birbirini tamamlayan unsurlardı.

Kağıthane bahçe ve Kasır'larındaki eğlence şaşalı hayat halk arasında çeşitli dedikodulara, hoşnutsuzluklara, eleştirilere neden olmuştur. Bir çok yazar ve şaire de ilham kaynağı olan bu görünüm ve yapıtlar Patrona Halil İsyanı ile tamamen yok edilmiştir.

Kağıthane'de eğlenceler genelde ilkbaharı mevsiminde yapılırdı. Hıdrellezle birlikte halk kayıklarıyla ve arabalarıyla tatil günlerinde mesire alanını doldururdu. Kağıthane, birçok merasim ve toplantıların yapıldığı, düğünlerin düzenlendiği bir yerdi. 1808 yılında 2. Mahmud döneminde Alemdar Mustafa Paşa'nın davet ettiği Ayanlar ile Kağıthane'de toplanarak meşhur "Senedi-i İttifak"ı düzenlemişlerdir. Bu gün de halen bu alan "Hasbahçe" mesire alanı olarak ilçenin her tarafından ve İstanbul'un çeşitli bölgelerinden halkın gelip piknik yaptığı, spor yaptığı ve çocuklara ait park alanlarının bulunduğu mekan olarak aktif olarak kullanılmaktadır.

Eski Kağıthane'den çıkan isyandan dolayı her şey harap edilmiş, pek fala eser kalmamıştır. Ayakta kalan Çağlayan ve İmrahor kasırları da 2. Dünya Savaşı sırasında yıktırılmış, hatta derenin içinde bulunan çağlayanı sağlayan oyma mermerler ve eski nişan taşları da sökülmüş, bugün bir harabe haline gelmiştir.

Kanuni Sultan Selim'in oğlu Mehmet'in süt annesi Daye Hatun tarafından Kağıthane'ye bir cami, hamam ve okul yaptırılmıştır. Cami en 2007 yılında restorasyondan geçmiştir ve halen aktif olarak hizmet vermektedir. Hamam ne yazık

ki günümüze kadar gelememiştir. Okul ise yıllara Daye Hatun Sıbyan mektebi olarak hizmet vermiş. 20. Yüzyılın ilk yarısına kadar bu işlevini sürdürmüştür. İkinci yarında ise karakol, itfaiye, nikah daire, belediye hizmet binası, fırın ve postahane olarak hizmet vermiştir. Sonraları da dükkanlara dönüşmüş, büfe bakkal ve kasap olarak kullanılmıştır. Günümüzde ise 2007 yılında yapılan restorasyon sonucunda şehir müzesi ve kütüphane olarak kullanılmaktadır. Şuan bu eserler konum olarak merkez mahallesinde bulunmaktadır.

Kağıthane'deki Aziziye Camii (Sadabad Camii) ise 1722 yılında 3. Ahmet döneminde yaptırılmıştır. Camii dönemin batı mimari etkisiyle yapılmıştır. Mimari olarak ortaköydeki camiye benzer. Yıllar içinde çeşitli tahribatlara ve yağmalara uğrayan camii 1998 ve 2013 yıllarında yapılan restorasyon çalışmalarıyla halen aktif olarak kullanılmaktadır. Camii konum olarak şuan ki belediye hizmet binasının yanında yer almaktadır.

4.1.3. Kağıthane İlçesi'nin İdari Sınırları Ve Gelişimi

Kağıthane Şişli ilçesine bağlı bir mahalle iken, 1963 yılında belediye olmuştur. Şişli ilçesine bağlı belde belediye olarak 1987 yılına kadar hizmet vermiştir. 1987 yılında yayımlanan 3392 sayılı kanun ile müstakil bir ilçe olarak kurulmuştur.

1988 yılında kaymakamlık ve diğer resmi dairelerin kurulmasıyla hizmet vermeye başlamıştır. Belediye Başkanlığı ise 26 Mart 1989 yılında yapılan Mahalli İdareleri seçimleri ile oluşturulmuştur.

4.1.4. Kağıthane İlçesi'nin Nüfusu

Kağıthane ilçesinde 1940'lı yıllardan sonra ağırlıklı olarak askeri birlikler ve sanayi kuruluşları yer almıştır. 1955 yılında yapılan nüfus sayımında ilçenin nüfusu 5000 bile değildir. İlçe diğer illerden gelen yoğun göç dalgaları ile hızla nüfuslaşmış ve gecekondulaşma artmıştır. Nüfusun artmasındaki diğer bir etken ise boğaz köprülerinin açılmasıdır. Otoyolların ilçeden geçmesi buradaki nüfusu arttırmıştır. Nüfus artışına bağlı olarak da 1987 yılında Şişli ilçesinden ayrılarak müstakil bir ilçe

olmuştur. İlçenin nüfusu 1990 yılında 270.000 civarında iken 2012 yılı TÜİK verilerine göre ise 421.356 kişi olmuştur.

İlçe nüfusunun yoğunluğunu Anadolu'dan gelen vatandaşlar oluşturmaktadır. Kağıthane nüfus kütüğüne bağlı sadece 100.000 civarında kişi vardır. İlçe nüfusunun büyük bir kısmını Karadeniz, Orta ve Doğu Anadolu'dan çalışmak için gelmiş kişiler oluşturmaktadır. İlçenin nüfus yoğunluğu 26 kişi/m²'dir.

4.2. Katılımcı Demokrasi Uygulamaları

4.2.1. Kağıthane Kent Konseyi Çalışmaları

4.2.1.1. Gençlik Meclisi Çalışmaları

Kendisini “Kağıthane ilçesinde çok ortaklı ve çok aktörlü yönetim anlayışı içinde kaliteli ve yaşanabilir bir kent yönetiminin olması için gençlerin aktif rol almalarını hedefleyen gönüllülük temelinde oluşmuş bir kurum,” (Kağıthane Belediyesi, 2014) olarak tanımlayan Kağıthane Belediyesi Gençlik Meclisi 19.05.2005 tarihinde kurulmuştur. Meclisin özelliği Türkiye’de ilk defa ilçe belediyesi Gençlik Meclisi olmasıdır. İstanbul Büyük Şehir Meclisi ile birlikte 19 Mayıs 2005 tarihinde faaliyetlerine başlamıştır.

Gençlik Meclisinin Amaçları;

“Yerel Gündem 21 içerisinde kendisine yer bulan Gençlik Meclisi, yaşamış olduğu kentin sorunlarının ve gereksinimlerinin irdelenmesi, sebeplerinin neler olduğunun araştırılması ve çözüme ulaştırılması için fikirler üretmek yalnızca çözüm aşamasında değil, planlama aşamasında da gençliğin katılımını sağlamak maksadıyla Yerel Eylem Planları ile gençliğin aktif olarak kent yönetimine katılımını sağlamak.

- İlçe gençliğine önem verildiğini hissettirmek
- Gençliğin önerilerini ve ihtiyaçlarını karşılamak için projeler üretmek

- Gençlerin kentli olma bilincini geliştirmek.” (Kağıthane Belediyesi, 2014)

Projelerin Uygulanması;

Komisyonlar kendi ilerinde çalışmalar yaparak projeler üretirler, ortaya çıkan projeler divan heyetine sunulur. Divan heyeti tarafından uygun bulunan projeler, belediye başkanlığına sunulur ve izin çıkan proje uygulamaya konulur.

Komisyonlar ;

- Tanıtım Organizasyon Komisyonu
- Engelliler Komisyonu
- Gençlik ve spor Komisyonu
- Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Komisyonu
- Halkla İlişkiler Komisyonu
- Kültür ve Sağlık Komisyonu
- Sürdürülebilir Proje Komisyonu
- AB Komisyonu
- Üniversite ve Liseler Komisyonu

Meclis Faaliyetleri;

2005 yılında kurulan meclis; ilk olarak rgsel yapılanmaya ağırlık vermiştir. Başkanlık divanı, komisyonlar ve meclis genel kurulu toplantıları mutlak hale

getirilmeye çalışılmış ve önceden belirlenen mekan ve zamanda gerçekleştirilmiştir. İlk yıllarda meclisin kurumsallaşma adına çalışmalar yaptığı görülmektedir. Meclise ait logo çalışması yapılmış. Belediye tarafından Gençlik Meclisine belediye binasından yer ayrılmış ve Meclis faaliyetlerini buradan yürütmeye başlamıştır.

2007-2008 yıllarında meclisin çalışma alanına ilçedeki lise grupları ve mahallelerde oluşturulan mahalle grupları da eklenmiştir. Mahalle grupları bir başkan ve mahalle yönetimi ile birlikte, lise grupları da belirlenen divan üyesi başkanlığında haftalık mutut toplantılar yapmakta ve projeler üretmektedir. Böylece liseli öğrencilerin sorunları ve mahalledeki gençlerin sorunları ilk ağızdan öğrenilmekte ve buna yönelik projelere ağırlık verildiği görülmektedir. Nitekim bu toplantılar sonucunda mahalle grupları ile 19 Mayıs 2008 tarihinde Kağıthane Kültür Merkezi Tiyatro salonunda gençlere yönelik, konser ve tiyatro gösterimi yapılmış. 2007 UNESCO Dünya Mevlana yılı dolayısıyla da ilçedeki lise ve ilköğretim okulları arasında “Mevlana” konulu resim, şiir ve kompozisyon yarışması yapılmış. Bu tür programlar mahalle ve lise gruplarından gelen projeler doğrultusunda hazırlanmıştır.

Daha sonraki yıllarda mahalle grupları kapatılmış ve sadece meclis ve lise grupları ile çalışmalara devam edilmiştir. Gençlik meclisinin yapmış olduğu diğer faaliyetler ise; İlçedeki öğrencilere yönelik tiyatro gösterileri, havuz programları, doğa yürüyüşleri, belediye başkanı ile birlikte ilçede bulunan liseleri ziyaret, Halı saha futbol turnuvası, kültür gezileri, ilçe genelinde yapılan okuma günleri faaliyetleri, kişisel eğitim seminerleri, Şehir dışı programları (Ankara, Çanakkale, Bursa, Bilecik) v.s.

İlçede açılan üniversiteler (Haliç Üniversitesi ve Nişantaşı Üniversitesi) ile birlikte çalışmalar yapılmış ve öğrencilere yönelik kişisel gelişim seminerleri düzenlenmiştir. Üniversitelerde stantlar açılarak hem meclis çalışmalarını hakkında bilgiler verilmiş hem de meclise gönüllü üye kayıtları yapılmıştır.

Yine yapılan çalışmalarla Kağıthane’de yeni açılan belediyeye bağlı yüzme havuzundan ilçedeki gençlerin ücretsiz olarak yararlanmaları sağlanmış ve halen yüzlerce genç bu hizmetten bedelsiz olarak faydalanmaktadır.

Bu tür çalışmalar, Kağıthane gibi bir çok varoş mahalleleri olan, bir çok mahallesinde madde kullanımının ilkokul yaşlarına kadar indiği ilçede, gençliği sokaklardan, madde bağımlılığından kurtarması ve gençlerin sosyalleşmesi açısından oldukça önemlidir. Hem Belediye de böylelikle gönüllülük esasına dayanarak çalışan gençler sayesinde hem yapmış olduğu çalışmaların reklamını yapmakta, hem daha fazla kitlelere ulaşmasını sağlamakta hem de gençlerin fikirlerin yararlanmaktadır. Hem de sosyolojik olarak da ilçe halkının iyileşmesine katkı sağlamaktadır.

Çevre ilçelerde ise; Şişli, Sarıyer ve Beşiktaş ilçelerinde halen daha Gençlik meclisleri bulunmamakta, Sarıyer ilçesinde Sarıyer Gençli Merkezi (SAGEM) mevcut, ancak merkezdeki faaliyetler gönüllü katılımcılarla değil Belediye bünyesinde Sosyal işler müdürlüğüne bağlı olarak hizmet vermekte. Eyüp ilçesinde 2007-2010 tarihleri arasında faaliyet göstermiş ancak daha sonraları aktif bir şekilde faaliyetlerde bulunmamıştır. Beyoğlu ilçesinde de durum aynı, kurulduğu 2007 yılından sonra 3 dönem faaliyette bulunmuş ancak daha sonraki yıllarda etkinliğini yitirmiştir.

4.2.1.2. Kadın Meclisi Çalışmaları

Kadın Meclisi çalışmaları, kadınlara yönelik eğitim çalışmaları ile başlamış olup, sosyal alanda da kendilerini daha iyi ifade edebilmeleri adına kültürel çalışmalara ağırlık verilmiştir.

30 Asil + 30 Yedek üye ile oluşturulan Kadın Meclisi kendi bünyesinde;

- Eğitim Komisyonu
- Engelliler Komisyonu
- Yaşlılar Komisyonu
- Çevre ve Doğal Hayatı Koruma Komisyonu
- Sosyal Yardımlaşma Komisyonlarını kurarak görev alanları belirlenmiştir.

Kadın Meclisi'nin amacı;

- Kağıthane'de ikamet eden kadınların sorunları çözmeye yönelik fikirler üretmek,
- Çevreleri ile ilgili farkındalık yaratmak ve ilgilerinin artmasını sağlamak,
- Kentli olma bilincini geliştirmek,
- Kadınların yönetime katılmalarını sağlamak

Yapılan Faaliyetler ;

Meclis ilk yıllarında teşkilatlanmaya ve kurumsallaşmaya önem vermiştir. Her mahallenin mecliste temsil edilmesine önem verilmiş ve bu doğrultuda çalışmalar yapılmıştır. Kadın kent gönüllüleri oluşturularak, mahallelerde sokak sokak çalışmalar yapılmış ve her sokak için birer kadın kent gönüllüsü belirlenmiş ve yılın belirli zamanlarında periyodik olarak belediye başkanının da katılımıyla toplantılar yapılmıştır.

Her komisyon İlçe Belediyesinin yapmış olduğu çalışmalarda görev almaktadır. Sosyal işler Müdürlüğünün gerçekleştirilmekte olduğu yaşlı ve engelli aile ziyaretlerine Kadın Meclisi bu ailelerin tespiti ve ziyaretler noktasında destek vermektedir.

Kent Konseyi çalışmaları kapsamında 2180 sokağı bulunan ilçede, yaklaşık 1200 sokakta Kadın Kent Gönüllüsü grupları oluşturulmuş. Bu çalışmaların programlanması ve takibi Kadın Meclisi tarafından yapılmaktadır. Kağıthane Belediyesi Kadın Kent Gönüllüleri Projesinde de, ilçe halkının problemlerini tartışmak ve çözüm önerileri sunmak amacıyla bir araya gelmelerini, birlikte hareket etmelerini, yerel demokrasinin gelişimi, kentlilik bilincinin oluşturulması ve tüm bunların birleşimiyle aktif ve sosyalleşmek isteyen kadınlarımızın toplum adına gönüllü çalışma ortamı oluşturulması sağlanmıştır.

Kadın Kent Gönüllülerine yönelik halk meclisleri düzenlenerek mahallenin ve sokakların sıkıntıları dinlenerek çözüm önerileri üretilmiş, yine bu programlarda Çevre Müdürlüğü kadınlara çevre bilinci ve geri dönüşüm konusunda eğitim vermektedirler. Kadın Meclisinin yapmış olduğu diğer faaliyetler ise; İlçedeki kadınların tiyatroya görülmesi, seminerler, kültür gezileri.

Çevre ilçelerde ise; Şişli, Sarıyer, Eyüp Beyoğlu ve Beşiktaş ilçelerinde halen daha Kadın meclisleri bulunmamakta, Sarıyer ilçesinde Sarıyer Kadın Çalışmaları Koordinasyon Merkezi (SAKEM) mevcut, ancak merkezdeki faaliyetler gönüllü katılımcılarla değil Belediye bünyesinde Sosyal İşler Müdürlüğüne bağlı olarak hizmet vermekte. Eyüp ve Beyoğlu ise çalışmalarını Kent konseyi üzerinden yürütmekte.

4.2.1.3. Çocuk Meclisi Çalışmaları

İlçede yaşayan çocukların gözüyle olaylara bakabilmek, geleceği planlarken, ihtiyaçları birlikte saptamak ve hizmete katkılarını sağlamak için kurulmuş bir yapıdır. 23 Nisan 2005 yılından itibaren faaliyetlerine devam etmektedir.

Çocuk meclisi sembol olmaktan çok öteye gidememiştir. 23 Nisan da mutut olarak toplandıkları görülmekte, pek verimli çalışmalar yapılmamakta.

Meclisin her yıl mutut olarak yaptığı çalışmalar;

- Çanakkale Şehitliğine gezi düzenlenmesi,
- 5 Haziran Dünya Çevre Gününde Çevre gezileri yapılması,
- İlköğretim çağındaki öğrencilerin yaşadığı şehre olan ilgilerinin artırılması için belirli periyotlarla toplantılar yapılması,
- İBB Çocuk Meclisi toplantılarına katılım sağlanması.

Kağıthane'nin komşu ilçelerinde çocuk meclisi bulunmamakta, çalışmalarını daha çok kent konseyi üzerinden yürütmekteler. Sarıyer ilçesi Sosyal İşler Müdürlüğüne

bağlı Sarıyer Gençlik Merkezi üzerinden çalışmalarına devam etmekte. Gönüllü bir yapılanma mevcut değil.

4.3. İstişare Toplantıları

4.3.1. Eski ve Yeni Meclis Üyeleri Toplantısı

Geleneksel hale gelerek her yıl gerçekleşen toplantıda halk tarafından seçilerek Kağıthane'ye hizmet veren yeni ve eski meclis üyeleri, belediye başkanı Fazlı KILIÇ'ın ev sahipliğinde bir araya geliyor. Belediye başkan yardımcıları ve birim müdürlerinin de katıldığı toplantılarda Kağıthane deki çalışmalar slayt gösterimiyle görsel olarak katılımcılara sunuluyor.

Davetli meclis üyeleri ilçenin daha iyi yönetilmesi, daha iyi hizmet sunulması için görüş ve önerilerini sunuyorlar. Uygulama 2005 yılından beri devam ediyor.

4.3.2. Muhtarlar Toplantısı

Mutat hale gelen muhtarlar toplantısı her yıl düzenli olarak 19 mahalle muhtarının katılımıyla gerçekleşiyor.

Toplantıya katılan muhtarlar mahallelerinde yapılan çalışmalarını değerlendiriyor. Görüş ve önerilerini ilk ağızdan ilgili birimlere iletiyor. Belediye başkan yardımcıları ve birim müdürlerinin de katıldığı toplantılar da her birim kendisi ile ilgili dilek ve önerileri not alıp takipçisi oluyorlar. Uygulama 2005 yılından beri devam ediyor.

4.3.3. Okul Aile Birlikleri Başkanları ve Okul Müdürleri Toplantısı

Geleneksel hale getirilen bir başka toplantı; Okul Aile Birlikleri Başkanları ve Okul Müdürleri ile yapılan toplantılar. Belediyenin yapmış olduğu faaliyetler görsel olarak katılımcılara sunuluyor. Toplantılara ilçe kaymakamı, ilçe milli eğitim müdürü ve şube müdürleri de katılım sağlayarak görüş ve önerilerini sunuyorlar.

Okullarda oluşabilen eksiklikler tespit edilerek gerekli tüm destek sağlanmakta, yapılacak olan büyük yatırımlar (yeni okullar, spor sahaları, kapalı spor salonları vs.) ile ilgili projeler paylaşarak gerekli fikir desteği sağlanmaktadır. Bu vesile ile bilgi kirliliği ortadan kaldırılarak, toplantıya katılan idarecilerden (birinci ağızdan) net bir şekilde durum değerlendirilmesi yapılmaktadır. Uygulama 2005 yılından beri devam etmektedir.

4.3.4. Sivil Toplum Kuruluşları Toplantısı

Geleneksel hale getirilen bir başka toplantı ise Sivil Toplum Örgütleri ile yapılan toplantılar. Her yıl düzenli olarak yapılan toplantılara halkın farklı kesimlerini temsil eden Sivil toplum örgütleri ve Hemşehri dernekleri katılmakta.

Sivil toplum örgütlerinin yıllık olarak yapmış oldukları planlamalar, çalışmalar ve istekler doğrultusunda belediye kendisine yol haritası belirliyor. Toplantılara ilçe kaymakamı ve diğer ilçe bürokratları da katılarak hem sorunları dinliyor hem de çözüm önerileri geliştiriyorlar. Uygulama 2005 yılından beri devam ediyor.

4.3.5. Siyasi Parti İlçe Başkan ve Yönetimleri ile Toplantılar

Geleneksel hale getirilen diğer toplantı, siyasi parti ilçe başkan ve yönetimleriyle yapılan toplantı. Her yıl mutad olarak yapılan toplantıda siyasi parti temsilcileri ilçenin yönetimine ilişkin görüş ve çözüm önerilerini dile getirmekte ve hazır bulunan belediye başkan ve yardımcılarıyla daha yaşanılabilir bir Kağıthane için fikir alışverişi yapmakta. Uygulama 2005 yılından beri devam etmekte.

4.3.6. Sanat ve Basın Camiası Buluşmaları

İlçede oturan sanatçı ve basın camiası çalışanları ile her yıl mutad olarak fikir alışverişinde bulunulmakta.

Sanatçı gözünden Kağıthane'nin nasıl olması gerektiği ve neler yapılması gerektiği konularında fikir alışverişi yapılmakta ve öneriler dinlenilmekte.

4.3.7. Halk Meclisleri

Her mahallede mutad olarak yapılan halk meclislerinde ki amaç halkın görüş, öneri, istek ve şikayetlerini birinci ağızdan öğrenmek ve çözüm önerileri üretmek.

Daha önceden belirlenen ve ilan edilen tarih ve yerde yapılan halk meclislerinden önce belediye başkanı esnaf ziyaretleri yapmakta ve esnafın şikayet ve önerilerini dinlemekte. O günün akşamında ise Halk Meclisinde halk dinlenmekte.

Toplantıda belediye başkan yardımcıları ve birim müdürleri de hazır bulunmakta ve kendi çalışma alanları ile ilgili olan kısımları not almakta ve çözüm önerileri üretmekte. Uygulama 2004 yılından beri devam etmekte.

4.3.8. Doğrudan Demokrasi Çalışmaları

İlçede doğrudan demokrasiye yönelik çalışmalar da mevcut. Mahallelerde yapılan parkların isimlerini o yörede oturan halkın koymasına yönelik oylama çalışması yapılmış. Bir broşür oluşturularak halkın muhtarlıklarda ve mahallenin belirli noktalarına sandıklar koyularak ve belediyenin internet sitesinden oylama yapılarak halkın seçime katılması sağlanmış.

Talatpaşa mahallesinde yapılan bir parka, kurtuluş savaşı sırasında büyük fedakarlıklar göstermiş Kastamonu'lu "Şerife Bacı" ismi verilmiş. Bölgede yoğun bulunan Kastamonu'lu vatandaşların oylamaya etkilerini bu şekilde görmekteyiz. Halk oylaması sonucu ilçede yapılan parkalara verilen isimlerin meclis tutanağı ekte sunulmuştur.

SONUÇ

Yerel yönetimler, demokrasilerin yaygınlaştırılmasında ve halka hizmet sunumunda birincil kuruluşlardır. Halkın isteklerini yörenin ihtiyacına göre daha etkin, verimli ve süratli bir şekilde yerine getirmektedirler.

Yerel Yönetimlerde sivil denetim mekanizmaları daha da geliştirilmeli ve yerel yönetimin yetkileri genişletilmelidir ki hem yerel toplum güçlensin hem de yerel ve ulusal anlamda bir çok önemli gelişmeler sağlanmış olsun.

Çoğu ülkelerde gelişmeler halkın yönetime daha fazla ve aktif olarak katılması yönünde olup, yerel politikaların rolü artmış, yerelde oluşturulan politikalar ülke çapındaki politikaları etkilemeye başlamıştır. Ülkemizde de yerel demokrasinin gelişmesi ve yaygınlaşması konusunda yerel yönetim kuruluşlarına büyük görev ve sorumluluklar düşmektedir.

Çağdaş demokrasilerde halkın yönetime katılım sağlayabileceği en etkin kuruluşlar yerel yönetim birimleridir. Katılım halkın çıkarlarını koruyabildiği ve kollayabildiği bir yöntem olup, bu sayede yöresindeki sorunlara daha duyarlı ve alakadar olacaktır. Önceden gezdiğimiz sokaklar; bizim için sadece vakit öldürdüğümüz, parklar; çimlerine uzanıp gökyüzünü izlediğimiz mekanlardı, otobüs; yalnızca bizim bir yerden bir yere gitmeye yarayan ulaşım aracıydı. Bugün bunların hiç biri sıradan değil bizim için. Çünkü halkın yönetime katılımı sayesinde bizler sıradan değiliz artık. Sokaklardaki kaldırım taşlarının düzgünlüğü, çimlerin bakımı, gökyüzünün kirliliği ya da otobüsün gecikmesi bizim için artık çilesini çektiğimiz ya da güzelliğini gördüğümüz şeyler değil, çilesini gidereceğiz, güzelliğini arttıracığımız ve bunların olup olmamasında sorumluluk duyacağımız işler olacak.

Halkın yönetime katılımı özendirilmeli ve yönetime katılım konusunda eğitimler yapılmalıdır. Katılım kültürünün yerleşmesi bu özendirme ve eğitimlere bağlıdır. Halk katımla ilgili her türlü bilgiye kolaylıkla ulaşabilmesi de bu kültürün

yerleşmesine büyük katkı sağlar.

Kent konseyi birimlerinin çalışma şartları daha rahatlatılmalı ve belediye meclislerinin kontrolünden bir nebze olsa kurtulmalıdırlar. Tavsiye niteliğinde karar almak yerine daha bağlayıcı karar alabilmeli ve hatta belediye bütçesinden kendilerine pay alabilmeliler. Bu durumda kadın, gençlik ve çocuk meclisleri göstermelik kurumlar olmaktan ve göstermelik kültür çalışmaları yapmaktan öteye gidemeyeceklerdir. Bu meclislere üye seçimi daha şeffaf ve adil bir şekilde bütün ilçeyi temsil edebilecek şekilde olmalıdır. Mesela gençlik meclisine okullardan, siviltoplum kuruluşlarından, belediye meclisinde grubu bulunan partilerden temsilcileri ve toplumun farklı kesiminden gençleri üye yapmak gerekir ki sağlıklı bir yapı oluşabilsin.

Araştırma bölgemiz olan Kağıthane’de; mevcut belediye başkanının halkın yönetimde olmasını ve farklı kesimlerin ilçenin yönetimde söz sahibi olmasını istemekte, istişareye dayalı bir yönetim anlayışını benimsediği gözlemlenmekte. Ancak bu uygulamanın daha kurumsallaştırılması gerektiği kanaatindeyim. Kurumsallaşma adına yapılan adımlar var ama yeterli değil. Bu yapı belediye başkanın kendi çabasıyla kendi yönetim tarzı bu şekildeymiş gibi işliyor. Yani belediye başkanı değişse sistem aynı şekilde işleyecek gibi gözüküyor. Mevcut belediye başkanı istişareye çok önem veriyor. Halkla iç içe olmayı kendine şiar edinmiş. En büyük özelliğinden biri telefonunu 24 saat açık olması ve herkese telefon numarasını vermesi. Halk istediği zaman kendisine ulaşabiliyor. O an müsait olmasa bile kendisi daha sonra arayan kişilere muhakkak dönüş yapıyor. Ve halk ile sabah 08:00-09:00 arası makamında görüşmeler yapıyor. Odasındaki kameradan kendisini hem belediye girişinden hem de internetten canlı olarak izleyebiliyorsunuz. Eğer yerinde yoksa ekranın köşesindeki menüden başkanın o günkü programını görebiliyorsunuz.

Kağıthane ilçesini komşu ilçelerle karşılaştırdığımızda; diğer ilçelerin katılımcı demokrasi konusunda oldukça geride kaldıkları gözlemlenmektedir. Birçok ilçe henüz Gençlik, Kadın ve Çocuk Meclislerini kuramamışlar, kuran ilçelerde de süreklilik arz etmemiş ve birkaç yıl içinde kapanmışlar.

Sonuç olarak; her geçen yıl daha kurumsallaşan bir yapıyla halkın yönetime katılması noktasında önemli adımlar atılıyor ancak bu yapının daha sağlam zemine oturtulması gerekir. Belediye başkanının değişmesi halinde bile sistemin eskiden olduğu gibi hatta daha iyi bir biçimde işliyor olması gerekmektedir. Kurumlar kişilere bağlı olmamalı, sürdürülebilir olmalı. Ve Kağıthane ilçesinde gençlik meclisi başkanlığı yapmış biri olarak söylüyorum; gençlik, kadın ve çocuk meclisleri daha işlevsel hale getirilmeli, acilen kurumsallaşmaları sağlanmalı ve kendilerine ait bir bütçeleri olmalı.

KAYNAKLAR

- AKÇAKAYA, M.**(1999), “*Belediyelerde Halkla İlişkiler*”, Sayıştay Dergisi, Sayı 34.
- AL, H.** (2007), “*Türk Yerel Yönetimlerin Yeniden İnşası*” Dönüşüm Sürecindeki Türkiye, İstanbul: Alfa Yayınları.
- ATAR, Y.** (2005), “*Türk Anayasa Hukuku*”, Konya: Mimoza yayınları.
- AYHAN, Ufuk,** (2008), “*Amerika Birleşik Devletlerinde Yerel Yönetimler*”, Sayıştay Dergisi., Sayı 70.
- BAŞGİL, A.F.** (1961), “*Demokrasi Yolunda*”, İstanbul: Yağmur Yayınları.
- BAYRAMOĞLU ALADA, A.** (1994), “*Yerel Yönetim ve Ahlak*”, Yerel Yönetimin Geliştirilmesi ve Programı El Kitapları Dizisi, Toplu Konut İdaresi Başkanlığı ve IULA-EMME, İstanbul.
- BEDÜK, A., USTA, S. ve KOCAOĞLU, M.** (2006) “*Avrupa Birliği’ne Giriş Sürecinde Türkiye’de Sivil Toplum Kuruluşları ve Demokratikleşme Sürecindeki Misyonları*” Selçuk Üniversitesi Karaman İ.İ.B.B. Dergisi, Sayı 10.
- BULUT Y. ve TANIYICI Ş.,** (2008), “*Yerel Siyasette Aktörler: Kentleri Kimler Yönetiyor?, Türkiye’de Yerel Yönetimler*”, Ankara: Nobel Yayınları.
- BÜLBÜL, A. R.,** (1998) “*Halkla İlişkiler*”, Konya: Damla Yayınları.
- ÇELİK, A.,** (1995), “*Yerel Yönetimler*”, İzmir: T.C. Dokuz Eylül Üniversitesi Yayınları,
- ÇEVİKBAŞ, R.,** (1995), “*Yerel Yönetimler, İşlevi ve Türkiye’deki Durumu*”, Türk İdare Dergisi, Sayı 407.
- ÇUKURÇAYIR, M. A.,** (2002), “*Siyasal Katılma ve Yerel Demokrasi*”, Konya: Çizgi Kitabevi.
- DEMİR, H.,** (2013), “*Demokrasi Düşüncesinin Gelişimi Bağlamında Demokrasi ve Demokrasi Karşıtı Görüşler: Giovanni Sartori Ve Carl Schmitt*”, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye.
- DEMİR, N.,** (2010), “*Demokrasinin Temel İlkeleri ve Modern Demokrasi Kuramları*” Ege Akademik Bakış Dergisi, Sayı 2.
- ERDOĞAN, M.,** (2001), “*Anayasal Demokrasi*”, Ankara: Siyasal Kitabevi.

- ERSÖZ, H.Y.**, (2000), "Sosyal Politika Açısından Yerel Yönetimler (İngiltere, İsveç ve Türkiye Örneği)" İ.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul, Türkiye.
- ERTAN, B.** (2002), "Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi" 11. Sayı
- ERTEN, M.**, (1999), "Nasıl Bir Yerel Yönetim?", İstanbul: Anahtar Kitaplar Yayınevi.
- ERTEN, M.**, (2004), "Karşıyaka Kent Meclisi", İstanbul: Anahtar Kitaplar Yayınevi.
- ERYILMAZ, B.**, (1997), "Yerel Yönetimlerin Yeniden Yapılanması", İstanbul: Birleşik Yayıncılık.
- ERYILMAZ, B.**, (2002), "Belediyelerde Demokrasi Geleneği ve Değişim İhtiyacı", Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, C.11.
- GÖKTÜRK, A., ve KAVİLİ S.**, (2002), "Bilgi Çağı Kamu Yönetimi İçin Önerilen Bir Model", Gündem 21, Kocaeli.
- GÖRÜN, M.**, (2006), "Yerel Demokrasi ve Katılım", Yönetim Bilimleri Dergisi, Cilt 4, Sayı2.
- GÖYMEN, K.**, (2000) "Türkiye'de Yerel Yönetimler ve Yönetişim: Gereksinimler, Önergeler, Yönelimler", Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, Sayı 2, C.9
- GÜL, H.**, (2008) "Türkiye'de Yerel Yönetimler", Ankara: Nobel Yayın.
- GÜLER, B. A.**, (2001), "Yerel Yönetimler ve İnternet", "Türkiye'yi İnternete Taşımak Konferansı", İstanbul.
- IRMAK, Hüseyin**, (1998), "Kağthane Rehberi", İstanbul: İki Nokta Basım Evi.
- KARAKILÇIK Y., ve Özcan, A.**, (2005), "Yerellik İlkesinin Türk Yerel Yönetim Dizgesinde Uygulanabilirliğinin İrdelenmesi" Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, Sayı4.
- KAYA, E., ŞENTÜRK, H., Danış, O., ve Şimşek, S.**, (2008), "Modern Kent Yönetimi I", İstanbul: Okutan Yayıncılık,
- KELEŞ, R.**, (2000), "Yerinden Yönetim ve Siyaset", İstanbul: Cem Yayınevi.
- KÖSE, H. Ö.**, (2003), "Küreselleşme Sürecinde Devletin Yapısal ve İşlevsel Dönüşümü", Sayıştay Dergisi, Sayı 49.

- LİJPHART, A.**, (1986), “*Çağdaş Demokrasiler*”, Ergun Özbudun ve Ersin Onulduran (çev), Ankara: Türk Demokrasi Vakfı ve Siyasi İlimler Derneği Yayını.
- NADAROĞLU, H.**, (1986), “*Mahalli İdareler*”, İstanbul: Beta Yayınevi.
- OKTAY, Tarkan**, (2008), “Türkiye’de Yerel Yönetimler”, Ankara: Nobel Yayın.
- ORTAYLI, İ., ve TEKELİ, İ.**, (1978) “Türkiye’de Belediyeciliğin Evrimi”, Ankara: Türk İdareciler Derneği Yayını.
- ÖKMEN, M.**, (2008), “*Türkiye’de Yerel Yönetimler*” Ankara: Nobel Yayın.
- ÖRNEK, A.**, (1998), “*Kamu Yönetimi*” İstanbul: Meram Yayın Dağıtım,
- ÖZDEMİR, H.** (2006), “*Osmanlıda Kamu Yönetimi ve Memuriyet*”, Sızıntı, Yıl: 28, Sayı: 330.
- ÖZER, M.A.**, (1999), “*Batıda Yerel Yönetimlerin Ortaya Çıkışı ve Gelişim Süreci*”, Türkiye idare Dergisi, S.105.
- ÖZER, M.A.**, (2006), “*Yönetişim Üzerine Notlar*”, Sayıştay Dergisi, Sayı 63.
- ÖZTEKİN, A.**, (2000), “*Siyaset Bilimine Giriş*”, Ankara: Siyasal Kitapevi.
- ÖZTÜRK, A.**, (1994), “*Türkiye’de Halkın Yönelime Katılması*”, Türk idare Dergisi, Sayı 405.
- PUSTU, Y.**, (2005), “Yerel Yönetimler ve Demokrasi”, Sayıştay Dergisi, Sayı 57.
- SARTORİ, G.**, (1996), “*Demokrasi Teorisine Geri Dönüş*”, Ankara: Yetkin Kitabevi Yayınları.
- SEYYAR, A.**, (2007), “*İnsan Ve Toplum Bilimleri Terimleri*”, (Ansiklopedik Sosyal Bilimler Sözlüğü); Sakarya: Değişim Yayınları.
- TEKELİ, İ.**, (2003), “*Yönetim Kavramı Yanı sıra Yönetişim Kavramının Gelişmesinin Nedenleri Üzerine*”, Türkiye’de Kamu Yönetimi, (Ed: Burhan Aykaç, ve diğerleri), Ankara: Yargı Yayınları.
- TEZİÇ, E.**, (2005) “*Anayasa Hukuku*”, İstanbul: Beta Yayınları.
- TORTOP, N., AYKAÇ, B., ve YAYMAN, H.**, (2006), “*Mahalli İdareler*”, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- ULUSOY, A., ve AKDEMİR, T.**, (2001), “*Mahalli İdareler*”, Ankara: Seçkin Yayınları.

YALÇINDAĞ, S., (1996), “*Belediyelerimiz ve Halkla İlişkiler*”, Ankara: TODAİE Yayınları Yayın.

YILDIRIM, İ., (2004), “*Demokrasi Sivil Toplum Kuruluşları ve Yönetişim*”, Ankara: Seçkin Yayınları.

ZEYREKLİ, S., ve EKİZCELEROĞLU, R., (2007), “*Avrupa Birliği Bağlamında Hizmette Yerellik İlkesi ve İlkenin Türkiye Açısından Ele Alınışı*”, Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi.

KANUNLAR

442 Sayılı Köy Kanunu

5216 Sayılı Büyük Şehir Belediye Kanunu

5302 Sayılı İl Özel İdare Kanunu

5393 Sayılı Belediye Kanunu

3723 sayılı Kanun, Resmi Gazete (3.10.1992-21364).

6360 Sayılı Kanun

Esnaf Ziyaretleri ve Halk Meclisi Programlarımıza
Tüm Halkımızı Davetlidir.
Fazlı KILIÇ - Belediye Başkanı

**KAĞITHANE
BELEDİYESİ**

HALK MECLİSİ

Kağıthane'de Dün, Bugün ve Yarın...

ETKİNLİK TAKVİMİ

MAHALLE	ESNAF ZİYARETLERİ	HALK MEC. TARİHİ	SAAT	HALK MECLİSİ ADRESİ
ORTABAYIR	28-29 Mart	29 Mart Cuma	20.30	CEMSU DÜĞÜN SALONU / TALATPAŞA CADDESİ NO: 71
TELSİZLER	01-02 Nisan	01 Nisan Pazartesi	20.30	TELSİZLER MAH. ÇOK AMAÇLI KÜLTÜR TESİSLERİ / TALATPAŞA CAD. NO: 163
GÜLTEPE	04-05 Nisan	04 Nisan Perşembe	20.30	KENT DÜĞÜN SALONU / DERNEK SOKAK 2
HARMANTEPE	10 Nisan	12 Nisan Cuma	20.30	HARMANTEPE KONFERANS SALONU / MERKEZ CAMİİ
YAHYA KEMAL	11-12 Nisan	11 Nisan Perşembe	20.30	ONUK DÜĞÜN SALONU / TALATPAŞA CADDESİ NO: 368
ÇAĞLAYAN	15-16-17 Nisan	15 Nisan Pazartesi	20.30	EFES DÜĞÜN SALONU / VATAN CADDESİ NO: 108
SEYRANTEPE	18-19 Nisan	19 Nisan Cuma	20.30	700 YIL PARKI / ALTINAY CADDESİ 700.YIL PARKI
YEŞİLCE	22 Nisan	22 Nisan Pazartesi	20.30	SÖBÜLER KÖYÜ DERNEĞİ / KEMALİYE SOKAK NO: 3
GÜRSEL	24-25-26 Nisan	26 Nisan Cuma	20.30	BEŞYILDIZ DÜĞÜN SALONU / 28 NISAN CADDESİ NO: 15
TALATPAŞA	29-30 Nisan-2 Mayıs	02 Mayıs Perşembe	20.30	TALATPAŞA DÜĞÜN SALONU / KESKİNGİL CADDESİ NO: 90
HÜRRIYET	07-08-09 Mayıs	09 Mayıs Perşembe	20.30	BİLGİ EVİ / CEMİL BENGÜ CADDESİ NO: 47/7
EMNİYET EVLERİ	10 Mayıs	10 Mayıs Cuma	20.30	ŞÖLEN KIRAATHANESİ / AKARSU CADDESİ NO: 16/A
M. AKİF ERSOY	13-14 Mayıs	13 Mayıs Pazartesi	20.30	BAHAR DÜĞÜN SALONU / ETİBANK CADDESİ NO: 58
HAMİDİYE	15-16-17 Mayıs	17 Mayıs Cuma	20.30	KÖSEDAĞ DÜĞÜN SALONU / DİLAVER SOKAK NO: 4
NURTEPE	20 Mayıs	20 Mayıs Pazartesi	20.30	GÜNEY YILDIZI SPOR KULÜBÜ / MENEKŞE SOKAK NO: 3
MERKEZ	21-22 Mayıs	23 Mayıs Perşembe	20.30	BELEDİYE NİKAH SALONU / EYÜP SULTAN CADDESİ NO: 1
ŞİRİNTEPE	23-24 Mayıs	24 Mayıs Cuma	20.30	ŞİRİNTEPE GENÇLİK MERKEZİ
SANAYİ	27-28-29 Mayıs	27 Mayıs Pazartesi	20.30	MURAT DÜĞÜN SALONU / SULTAN SELİM CADDESİ NO: 93
ÇELİKTEPE	30-31 Mayıs	30 Mayıs Perşembe	20.30	YILDIZLAR DÜĞÜN SALONU / İNÖNÜ CADDESİ BUHARA SOKAK NO: 3

Esnaf Ziyaretleri Saat: 09:30'da başlayacaktır.

HALK MECLİSİ

Çocuk Meclisi

Etkinlik Takvimi

MAHALLE	TARİH	SAAT	ADRES
EMNİYET EVLERİ	24 ŞUBAT SALI	14:00	İSTANBUL SEYİR TERASI (SAPPHIRE) - ESKİ BÜYÜKDERE CAD./A
ÇELİKTEPE	25 ŞUBAT ÇARŞAMBA	14:00	YILDIZLAR DÜĞÜN SALONU - İNÖNÜ CAD. BUHARA SOK. NO: 3
HAMİDİYE	26 ŞUBAT PERŞEMBE	14:00	KÖSEDAĞ DÜĞÜN SALONU - DİLAVER SOKAK NO: 4
SEYRANTEPE	27 ŞUBAT CUMA	14:00	700 YIL PARKI - ALTINAY CADDESİ 700. YIL PARKI
YEŞİLCE	02 MART PAZARTESİ	14:00	SÖBÜLER KÖYÜ DERNEĞİ - KEMALİYE SOKAK NO: 3
SANAYİ	03 MART SALI	14:00	MURAT DÜĞÜN SALONU - SULTAN SELİM CAD. NO: 93
MERKEZ	04 MART ÇARŞAMBA	14:00	BELEDİYE NİKAH SALONU - EYÜP SULTAN CAD. NO: 1
ŞİRİNTEPE	05 MART PERŞEMBE	14:00	ŞİRİNTEPE BİLGİ EVİ - GÜMÜŞHANE CAD.
NURTEPE	06 MART CUMA	14:00	NURTEPE SOSYAL TESİSLERİ
ORTABAYIR	09 MART PAZARTESİ	14:30	CEMSU DÜĞÜN SALONU - TALATPAŞA CADDESİ NO: 71
GÜLTEPE	10 MART SALI	14:30	KENT DÜĞÜN SALONU - TALATPAŞA CAD. DERNEK SOKAK NO: 2
TELSİZLER	11 MART ÇARŞAMBA	14:30	GÜLTEPE KÜLTÜR MERKEZİ - TALATPAŞA CAD. NO: 163
HARMANTEPE	12 MART PERŞEMBE	14:30	HARMANTEPE KONFERANS SALONU - A. İPEKÇİ CD. HAK SK. NO: 6
YAHYA KEMAL	13 MART CUMA	14:30	ONUK DÜĞÜN SALONU - TALATPAŞA CAD. NO: 368
ÇAĞLAYAN	16 MART PAZARTESİ	14:00	EFES DÜĞÜN SALONU - VATAN CAD. NO: 108
HÜRRİYET	17 MART SALI	14:00	DR. CEMİL BENGÜ CAD. NO: 63-A
GÜRSEL	18 MART ÇARŞAMBA	14:00	BEŞYILDIZ DÜĞÜN SALONU - 28 NİSAN CAD. NO: 15
TALATPAŞA	19 MART PERŞEMBE	14:00	TALATPAŞA DÜĞÜN SALONU - KESKİNGİL CAD. NO: 90
M. AKIF ERSOY	20 MART CUMA	14:00	BAHAR DÜĞÜN SALONU - ETİBANK CADDESİ NO:58

ETKİNLİK TAKVİMİ

İstisare
Toplantıları

Tüm etkinliklerimize davetlisiniz.
Fazlı KILIÇ | Belediye Başkanı

KAĞITHANE
BELEDİYESİ

444 23 00 | www.kagithane.bel.tr

2013
ETKİNLİK TAKVİMİ

Muhtarlar Toplantısı
14 Ocak Pazartesi - Saat: 19.30

Siyasi Parti İlçe Başkanları
17 Ocak Perşembe - Saat: 19.30

Eski ve Yeni Dönem Belediye Meclis Üyeleri
21 Ocak Pazartesi - Saat: 19.30

Sanat ve Basın Camiası
28 Ocak Pazartesi - Saat: 19.30

Sivil Toplum Kuruluşları
7 Şubat Perşembe - Saat: 19.30

Okul Aile Birliği Başkanları ve Okul Müdürleri
15 Şubat Cuma - Saat: 19.30

Yer: Kağıthane Belediyesi
Nurtepe Sosyal Tesisi

ANKET BİLGİ FORMU
(OY PUSULASI)

Adı _____

Soyadı _____

Adres _____

Telefon _____

Parkın Bulunduğu Adres _____

Parka Tavsiye Edilen İsim _____

İmza _____

SİZİN PARKINIZ
SİZİN İSMİNİZ

KAĞITHANE
BELEDİYESİ

444 23 00 | www.kagithane.bel.tr

T.C.
KAĞITHANE BELEDİYE MECLİSİ
MECLİS KARARI

Kağıtest
ISO 9001:2008

Meclis Karar No : 172

Karar Tarihi : 09 ARALIK 2011

TEKLİFİN ÖZÜ : "Parklara İsim verilmesi"

TEKLİFİ : Başkanlık Makamı onaylı Çevre Koruma ve Kontrol Müdürlüğü'nün 30.11.2011 tarih ve R.1321760/640 sayılı "Parklara isim verilmesi" ile ilgili teklifi.

TEKLİF : Çevre Koruma ve Kontrol Müdürlüğü'nün "Kağıthane İlçesi sınırları dahilinde yapımı biten ve isim verilmemiş olan yeni parkların, belediyemize ait web sayfasında ve muhtarlıklara konulan oylama sandıklarından çıkan oylama sonucunda oluşan ve ekli listede belirtilen isim listesine göre isimlendirilmesi hususunda karar alınmak üzere yazımızın Belediye Meclisi'ne havalesini arz ederim ibareli yazılı teklifi.

Hukuk - Çevre ve Spor Komisyonunun 08.12.2011 tarih ve R.30-02 sayılı ortak raporunda belirtilen Komisyon görüşü;

Başkanlık Makamı'nın Çevre Koruma ve Kontrol Müdürlüğü 30.11.2011 tarih ve R/1321760-640 sayılı "Parklara isim verilmesi" ile ilgili teklifi 05.12.2011 tarihinde komisyonlarımıza havale edilmiş olup, teklif Komisyonlarımızca anket sonuçlarına göre görüşülerek, Çağlayan Mahallesi, Esen Sokak Kaptanlar Parkı, Neşe Sokak Beğçe Parkı, Gürsel Mahallesi, Akmer Sokak Yazıtepe Parkı, Çağlar Görgülü Sokak Maviay Parkı, Fulya Sokak İnci Parkı, İmrahor Caddesi Dumlupınar Parkı, Hamidiye Mahallesi Kafkas Sokak Göksu Blokları Şehit Doğan KILIÇ Parkı, Armağan Sokak Seyit Onbaşı, Rumeli Caddesi Girişi Menekşe Parkı, Hürriyet Mahallesi Taş Ocağı Kümesi Sokak E. İnceşlik Parkı, M. Akif ERSOY Mahallesi, Aydıneik Sokak Aşarözü Parkı, Helal Şevket Sokak Arası Şevket Sokak Parkı, Merkez Mahallesi Havuzlar Caddesi Mimar Sinan Parkı, İsmetpaşa Caddesi Muhsin Yazıcıoğlu Parkı, Nurtepe Mahallesi, Dargın Sokak Metin OKTAY Parkı, Davet Sokak Davet Parkı, Ortabayır Mahallesi, Çukur Sokak Gülsu Parkı (Gül ve Su'dan esinlenerek), Sanayi Mahallesi, Sultan Selim Caddesi Şehit Mehmetcik Parkı, Aydınlık Sokak Kadri Yıldız Parkı, Talatpaşa Mahallesi, İncebayır Sokak İncebayır Parkı, Ekin Sokak Ekin Parkı, Kuşhane Sokak Kağıthane Parkı, Seyrantepe Mahallesi, Cevher Sokak1 Cevher Parkı, Cevher Sokak2 Güzelyurt Parkı, Şirintepe Mahallesi, Adem Sokak Şehit Dursun KARAVELİOĞLU Parkı, Yeşilce Mahallesi, Devir Sokak Çakırağa Parkı, Yahya Kemal Mahallesi, Bakkal Sokak Şehit Erdal Tenekeci Parkı olarak komisyonlarımızca uygun bulunmuştur.

Meclisin onayına arz olunur. 08.12.2011/ R-30-02 Hukuk-Çevre ve Sağlık Komisyon Ortak görüşü.

KARAR : Teklif, Kağıthane Belediye Meclisinin 5. Seçim Dönemi 2011 Yılı Aralık ayı Toplantılarının 05.12.2011 tarihli 1. birleşiminde görüşülerek, Hukuk-Çevre ve Sağlık Komisyonuna sevk edildi. Teklif ile ilgili Hukuk-Çevre ve Sağlık Komisyonunca hazırlanan 08.12.2011 tarih ve R/30-02 sayılı ortak rapor, komisyondan geldiği şekliyle Kağıthane Belediye Meclisinin 09 Aralık 2011 tarihli Aralık ayı 3. birleşiminde görüşülerek **OYÇOKLUĞU** ile **KABUL** edildi.

Fazlı KILIÇ
Meclis Başkanı

Meryem KARAKÖSE
Divan Katibi

Yalçın AYATA
Divan Katibi

ASLI GİBİDİR

ÖZGEÇMİŞ

Ad Soyad : Fahri MUTLU
Doğum Tarihi ve Yeri : 20.10.1986- İstanbul
Email Adresi : mutlufahri@msn.com

ÖĞRENİM DURUMU :

Lise 2000-2003 Vali Hayri Kozakçıoğlu Tic. Mes. Lis.
Ön Lisans 2014- Devam Ediyor Atatürk Üniversitesi – İş Sağlığı
ve Güvenliği Bölümü
Lisans 2005-2009 Anadolu Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler
Fakültesi İktisat Bölümü
Yüksek Lisans 2012- Devam Ediyor İstanbul Aydın Üniversitesi -
Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uluslar arası İlişkiler ve Siyaset Bilimi Anabilim
Dalı, Mahalli İdareler ve Yerinden Yönetim Bölümü

MESLEKİ DENEYİM :

2013 – Devam Ediyor Kağıthane Belediyesi, Kültür ve Sosyal İşler
Müdürlüğü, Gültepe Kültür Merkezi Genel Koordinatörü

TEZDEN TÜRETİLEN YAYINLAR

Mutlu, F. , “Yerel Yönetimlerde Katılımcı Demokrasi Anlayışı: İstanbul (Kağıthane)
İlçesi Örneği”, Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi, Sayı:10 Mart 2015, s. 473-
489